

خَطِ اوّلِ پوئسِ بَلَدِه ايماندارايِ قَرْنَتْسِ

دُعا و سلام

۱ از طرفِ پوئسِ که دَ خاست-و-ارادهِ خُدا دَ عِنوانِ رَسولِ عيسیٰ مَسِيحِ كُوی شُد
و از طرفِ برارِ مو سوستنيس، ۲ بَلَدِه جماعتِ ايماندارايِ خُدا که دَ شارِ قَرْنَتْسِ
آسته، بَلَدِه كَسای که دَ و سِيَلِه مَسِيحِ عيسیٰ تَقْدِيسِ شُدِه كُوی شُد تا از جُمْلِه مَقْدَسِيْن
بَشِه قَد تمامِ كَسای که دَ هر جای نامِ مَولایِ مو عيسیٰ مَسِيحِ رِه مِيگيرِه که ام مَولایِ
ازوا و ام مَولایِ ازمو آسته. ۳ فَيِضِ و سَلَامَتِي از طرفِ آتِه مو خُدا و مَولا عيسیٰ
مَسِيحِ نَصِيْبِ شُمو شُنِه.

شُكرگزارِي پوئسِ

۴ ما خُدايِ خُو رِه هَميشِه بَلَدِه شُمو بَخاطِرِ فَيِضِي شُكر-و-سِيپاسِ مَوكُمِ که دَ و سِيَلِه
عيسیٰ مَسِيحِ دَز مو دَدِه شُدِه، ۵ چُون شُمو از هر نِگاهِ دَ و سِيَلِه مَسِيحِ رَسِيْدِه شُدِيْد، دَ
هر توره و دَ هر عِلْمِ، ۶ -- اَمُو رَقْمِ که شَاهِدِي دَ بارِه مَسِيحِ دَ مِينَكَلِ شُمو مُسْتَحَكِمِ
شُد -- ۷ دَ اِنْدازِه که شُمو از هِيچِ نِعْمَتِ رُوحَانِي مَحْرُومِ نِيَسْتِيْدِ دَ حَالِيكِه اِنْتِظَارِ ظُهُورِ
مَولایِ مو عيسیٰ مَسِيحِ رِه مِيكشِيْد. ۸ اُو ام شُمو رِه تا آخِرِ اُسْتِوارِ نِگاهِ مَوكُنِه تا شُمو
دَ رُوزِ پَسِ اَمْدُونِ مَولایِ مو عيسیٰ مَسِيحِ بِي عَيْبِ بَشِيْد. ۹ خُدا و فادارِ آسته؛ اُو شُمو
رِه كُوی كَد که قَد باچِه شِي مَولایِ مو عيسیٰ مَسِيحِ رِفاقتِ دَشْتِه بَشِيْد.

بے اتفافی د جماعت ایماندارا

۱۰ ای برارو، د نام مولای مو عیسیٰ مسیح از شمو خاهش مونتُم که پگ شمو اتفاتی دشته بشید و د مینکل شمو تفرقه نبشه، بلکه د یگ فکر و یگ نظر اتحاد کامل دشته بشید. ۱۱ چون ای برارون مه، از خانوار خلویی د باره شمو بلده از مه خبر رسیده که د مینکل شمو جنجال پیدا شده. ۱۲ مقصد مه ای آسته که یگ شمو مویگه: ”ما از جم پولس آستم،” دیگه شمو مویگه: ”ما از جم آپولس آستم،” یگ دیگه مویگه: ”ما از جم کیفا^a آستم.” بعضی ام مویگه: ”ما از جم مسیح آستم.” ۱۳ آیا مسیح تقسیم تقسیم شده؟ آیا پولس بلده شمو د صلیب میخکوب شده؟ ۱۴ خدا ره شکر مونتُم که بغیر از کریسپس و گایوس دیگه هیچ کدم شمو ره غسل تعمید نددم^{۱۵} تا هیچ کس گفته نتنه که د نام از مه غسل تعمید گرفته. ۱۶ آره، خانوار استیفان ره ام غسل تعمید ددم، مگم بغیر امزیا دیگه د یاد مه نمیه که ما کدم کس ره غسل تعمید دده بشم. ۱۷ چون مسیح مره ری نکد که غسل تعمید بدم، بلکه مره ری کد تا خوش خبری ره اعلان کنم، و له نه قد حکمتِ توره گویی تا پیغامِ صلیبِ مسیح بے تاثیر نشنه.

مسیح: قدرت و حکمتِ خدا

۱۸ د حقیقت پیغامِ صلیب بلده کسای که نابود شدنی آسته یگ پیغامِ لودگی یه، مگم بلده از مو که نجات پیدا کد، قدرتِ خدا آسته. ۱۹ چون د کتابِ مقدس نوشته یه: ”دانایی آدمای دانا ره نابود مونتُم و فامیدگی آدمای فامیده ره باطل مونتُم.”

۲۰ پس کجا یه دانا؟ کجا یه عالم؟ کجا یه کسی که بحث کنه دَمزی زمان؟ آیا خدا حکمتِ دنیا ره جهالت جور نکده؟ ۲۱ چون د مطابقِ حکمتِ خدا، دنیا از طریقِ حکمتِ

^a ۱:۱۲ «کیفا» نام دیگه پترس آسته.

خود خُو خُدا ره نَشِنخت، امزی خاطر خُدا صلاح دید که دَ وَسِیلَه لَوڈگی پیغام ازمو کسای ره که ایمان میره، نجات بدیه. ^{۲۲} یهودیا مُعجزه طلب مُونه و یونانیا دَ جُسْتَجوی حکمت آسته، ^{۲۳} لیکن مو دَ باره مسیح که دَ صلیب میخکوب شد، موعظه مُونی که اُو بلده یهودیا سنگِ لَخَشَنْدُک^a آسته و بلده مردُمای غیرِ یهود لَوڈگی، ^{۲۴} مگم بلده کسای که کوی شده، چی یهود بَشه، چی غیر یهود، مسیح قُدرتِ خُدا و حکمتِ خُدا آسته. ^{۲۵} چُون چیزی که دَ باره خُدا لَوڈگی^b حساب موشه، اُو از حکمتِ انسان کده حکیمانَه تر آسته و چیزی که دَ باره خُدا ناتوانی حساب موشه، از تواناییِ انسان کده قوی تر آسته.

^{۲۶} یگ نظر دَ وختِ کوی شُدون خُو کُنید، اوخته عَدر شُمو از نگاهِ انسانی دانا نَبُودید، عَدر شُمو قُدرتمند نَبُودید و عَدر شُمو نفرای نامتو نَبُودید. ^{۲۷} مگم خُدا چیزای ره که دُنیا لَوڈه مُوگیه، اِنْتِخاب کد تا دانایو ره شرمینده کُنه؛ و خُدا چیزای ره که دُنیا ضعیف حساب مُو کُنه، اِنْتِخاب کد تا زورتوها ره شرمینده کُنه. ^{۲۸} خُدا چیزای ره که دَ نظرِ دُنیا پست و حقیق آسته اِنْتِخاب کد، چیزای ره که هیچ دَ حساب نَمییه، تا چیزای ره که دَ حساب مییه، دَ هیچ برابر کُنه ^{۲۹} تا هیچ کس دَ حُضُورِ خُدا دَ بله خُو اِفْتِخار نَکُنه. ^{۳۰} از طریقِ خُدا شُمو دَ مسیح عیسی تعلق دَرید، که اُو از طرفِ خُدا بلده ازمو حکمت، عدالت، قُدوسیّت و فدیّه شد. ^{۳۱} پس امو رقم که دَ کتابِ مُقَدَّس نِوشته شده: ”هر کسی که اِفْتِخار مُونه، دَ بله خُداوند اِفْتِخار کُنه.“

^a ۱:۲۳ یهودیا دزی عقیده بُود که مسیح تا اَبَد زنده مُومنه و تا اَبَد پادشاهی مُونه، لیکن وختی عیسی مسیح دَ صلیب میخکوب شد یهودیا دزی باور شد که عیسی امو مسیح وعده شده نیسته، امزی خاطر اُو بلده ازوا سنگِ لَخَشَنْدُک شد. ^b ۱:۲۵ اِمکان دره معنای امزی آیه اینی رقم بَشه: پیغامِ خُدا که دَ نظرِ مردُم لَوڈگی معلوم موشه از حکمتِ انسان کده حکیمانَه تر آسته و نقشیه که دَ نظرِ مردُم ناتوانی خُدا معلوم موشه از تواناییِ انسان کده قوی تر آسته.

۲

۱) ای برارو، وختیکه ما دَ پیش شُمو اَمدم، ما قد توره های فَوْقِ الْعَادَةِ یا حِکْمَتِ نَمَدُم که رازِ خُدا ره بَلَدِه شُمو اِعلان کُنم. ۲) چُون ما تَصْمِیمِ گِرِفْتِه بُودُم که دَ مینکل شُمو هیچ چیزی ره نَدَنُم بَعِیر از عِیْسَى مَسِیح و ای که مَسِیح دَ رُوی صَلیب میخکوب شُد. ۳) ما قد صَعْف و قد ترس و لرزِ کَلو دَ پیش شُمو اَمدم ۴) و پِیغام و موعِظَه مه قد تورای قانِع کُنِنده و پُر حِکْمَتِ قَتی نَبُود، بَلکِه قد اِظْهَارِ رُوحِ اَلْقُدْس و قُدْرَتِ شِی بَیان شُد ۵) تا اِیمان شُمو دَ بَلِه حِکْمَتِ اِنْسَانِ اُسْتوار نَبَشِه، بَلکِه دَ بَلِه قُدْرَتِ خُدا.

۶) دَ عَینِ حال، مو دَ مینکلِ اِیماندارای بِالِغ از حِکْمَتِ توره مُوگی، مگم نَه از حِکْمَتِ امزی عالم یا از حُکمرانای امزی عالم که نابُود شُدنی اَسْتِه، ۷) بَلکِه مو از حِکْمَتِ خُدا توره مُوگی که یگ رازِ تاشه اَسْتِه که خُدا اُو ره پِیش از شُرُوعِ عالمِ ها بَلَدِه شِکوه-و-جَلالِ از مو مُقَرَّر کده. ۸) هیچ کُدَم از حُکمرانای امزی عالم ای حِکْمَتِ ره نَفَامِید، چُون اگه مُوفامِید، مَولای بُرُگی-و-جَلالِ ره دَ صَلیبِ میخکوب نَمُوکد. ۹) مگم اُمُو رَقْمِ که دَ کِتَابِ مُقَدَّسِ نَوشْتِه یِه:

”چیزی ره که هیچ چیم ندیده و هیچ گوش نشنیده
و دَ فِکْرِ اِنْسَانِ نَگِشْتِه،

اُمُو چیز ره خُدا بَلَدِه دوستدارای خُو مَهْیا کده.“

۱۰) خُدا امی چیزا ره دَ وَسِیْلَه رُوحِ اَلْقُدْسِ بَلَدِه از مو بَرَمَلَا کده، چُون رُوحِ اَلْقُدْسِ تَمَامِ چیزا ره کُنْج-و-کاو مونه، حتّی عَوْجی های رازِ خُدا ره. ۱۱) چُون دَ مینکلِ اِنْسَانِ ها کی میتنه فِکرای اِنْسَانِ ره بَدَنِه بَعِیر از رُوحِ اِنْسَانِ که دَ وُجُودِ شِی اَسْتِه؟ امی رَقْمِ فِکرای خُدا ره ام هیچ کس نَمِیْدَنِه بَعِیر از رُوحِ خُدا. ۱۲) مو ام رُوحِ دُنْیا ره از خود نَکدے، بَلکِه رُوحی ره از خود کدے که از خُدا اَسْتِه تا چیزای ره که خُدا دَز مو بَخْشِیدِه بَدَنی. ۱۳) و مو دَ بارِه امزی چیزا قد کَلِمَه های توره مُوگی که دَ وَسِیْلَه حِکْمَتِ اِنْسَانِ تَعْلِیمِ دَدِه نَشُدِه، بَلکِه دَ وَسِیْلَه رُوحِ اَلْقُدْسِ تَعْلِیمِ دَدِه شُدِه؛ مو حَقِیْقَتای رُوحانی ره قد کَلِمَه

های روحانی بیان مَوَكْنَى. ۱۴ مگم اِنْسَانِ نَفْسَانِ حَقِيقَتَايِ رُوحِ خُدا ره قَبُولِ نَمُونِه،
 چُون بَلَدِه اَزُو لَوْدَگِي اَسْتِه وَ اُو نَمِيتنه كه اُونَا ره پِي بُرِه، چراكه اُونَا دَ وَسِيَلِه رُوحِ
 تَشْخِيسِ مَوْشِه. ۱۵ لِيكِنِ شَخْصِ رُوحَانِي مِيتنه پَكِ چِيزَا ره تَشْخِيسِ كُنِه، وَلِه خُودِ
 اَزُو دَ وَسِيَلِه هِيچِ كَسِ دَ اَزْمَايشِ قَرَارِ نَمِيگِيرِه. ۱۶ چُون نُوشتِه يِه:

”كِي اَسْتِه كه فِكْرِ خُداوندِ ره فَاْمِيْدِه بَشِه
 تا اُو ره هِدَايْتِ بَدِيه؟“ هِيچِ كَسِ.
 مگم مَوْ فِكْرِ مَسِيحِ ره دَرِي.

خِدْمَتْگَارَايِ خُدا

۳ اَيِ بَرَارُو، مَا نَتْنَسْتُمْ قَدِ شُمُو رَقْمِي تَوْرِه بُوگِيْمُ كه قَدِ مَرْدُمَايِ رُوحَانِي تَوْرِه
 مَوَكْمِ، بَلَكِه قَدِ شُمُو رَقْمِ مَرْدُمَايِ نَفْسَانِي تَوْرِه كُفْتُمْ، رَقْمِ كَسَايِ كه دَ اِيْمَانِ
 خُو دَ مَسِيحِ نَلْغِه اَسْتِه. ۲ مَا دَزِ شُمُو شِيرِ دَدُم، نَه خُورَاكِ سَخْتِ، چُون شُمُو تَوَانِ
 شِي ره نَدَشْتِيْدِ وَ فِعْلًا هِنُوزِ اَمِ تَوَانِ شِي ره نَدَرِيْدِ، ۳ چراكه شُمُو هِنُوزِ اَمِ نَفْسَانِي
 اَسْتِيْدِ. تا وَخْتِيكِه حَسَادَتِ وَ جِنْجَالِ دَ بَيْنِ شُمُو اَسْتِه، اَيَا شُمُو نَفْسَانِي نَيْسْتِيْدِ وَ دَ
 مُطَابِقِ رَسْمِ-وَ-رَاهِ اِنْسَانِ رفتارِ نَمُو كُنِيْدِ؟ ۴ چُون وَخْتِيكِه يِگِ مَوَكِيَه: ”مَا اَزِ جَمِ پَوْلُسِ
 اَسْتُمْ.“ وَ دِيكِه مَوَكِيَه: ”مَا اَزِ جَمِ اِپُوْلُسِ اَسْتُمْ.“ اَيَا شُمُو اِنْسَانِ هَايِ نَفْسَانِي نَيْسْتِيْدِ؟
 ۵ اَخِرِ اِپُوْلُسِ كِي اَسْتِه؟ وَ پَوْلُسِ كِي اَسْتِه؟ اُونَا فِقْطِ خِدْمَتْگَارَايِ اَسْتِه كه دَ وَسِيَلِه اَزِوَا
 شُمُو اِيْمَانِ اَوْرُدِيْدِ، اَمُو رَقْمِ كه مَوْلَا بَلَدِه هَرِ كَسِ يِگِ وَظِيْفِه دَدِه. ۶ مَا كِشْتِ كَدُمِ وَ
 اِپُوْلُسِ اَو دَدِ، لِيكِنِ خُدا اَسْتِه كه رُشْدِ مِيْدِيَه. ۷ پَسِ نَه كِشْتِ كُنِنْدِه كَدُمِ چِيْزِي اَسْتِه وَ
 نَه اَمِ اَو دِهِنْدِه، بَلَكِه تَنهَا خُدايِ كه رُشْدِ مِيْدِيَه. ۸ كَسِي كه كِشْتِ مُونِه وَ كَسِي كه اَو
 مِيْدِيَه هَرِ دُوِي شِي يِگِ مَقْصِدِ دَرِه وَ هَرِ كَدُمِ شِي دَ مُطَابِقِ رَحْمَتِ خُو اَجْرِ دَ دِسْتِ مِيرِه.
 ۹ چُون مَوْ دَ خِدْمَتِ خُدا هَمْكَارَا اَسْتِي وَ شُمُو كِشْتِ وَ اَبَادِي خُدا اَسْتِيْدِ. ۱۰ مُطَابِقِ

۳:۳ دَ جَايِ «اِنْسَانِ» دَ زَبُونِ يُونَانِي «جِسْمِ» نُوشتِه يِه.

فَیضی که خُدا دَز مه دَدَه، ما بِحِیثِ یِگ اُستاکارِ قَابِلِ تَادَوِ رِه اِیشتُم و یِگو کسِ دِیگِه دَ بِلِه شی آباَد مُونه. مِگم هر کس باید فِکِر خُو رِه بِگِیرِه که چی رِقْم دَ بِلِه اَزُو آباَد کُنِه. ۱۱ چُون هِیچ کس نَمِیْتَنه که تَادَوِ دِیگِه بیلِه بَغِیر از تَادَوِی که اِیشتِه شُدِه؛ و اُو تَادَوِ، عِیسیٰ مَسِیحِ اُستِه. ۱۲ اگِه کس دَ بِلِه امزِی تَادَوِ قَد طَلَّا، نُقرِه و سَنگایِ قِیْمَتِی آباَد مُونه یا قَد چِیو، خَشِپَش و کاه، ۱۳ کارِ هر کس بَرَمَلَا مُوشِه، چُون اُمُو «رُوز»^a کارِ هر کس رِه بَرَمَلَا مُونه، چِرَاکِه اُمُو رُوز قَد آتِش ظَاهِرِ مُوشِه و آتِش کارِ هر کس رِه آزماِیَش مُونه که چی رِقْم اُستِه. ۱۴ اگِه چِیزِی که دَ بِلِه تَادَوِ آباَد شُدِه، باقی بُمْنِه، آباَد کُنِنْدِه اَجْر دَ دِست مِیرِه. ۱۵ ولِه اگِه کارِ آباَد کُنِنْدِه بُسوزِه، ضَرَرِ مُونه، مِگم خُودِ اَزُو نِجَاتِ پِیْدَا مُونه، اَلْبَتَه رِقْمِ کَسِی که از مِیْنِکَلِ آتِش تِیر شُدِه بَشِه. ۱۶ آیا نَمِیْدِنِید که شُمُو خانِه خُدا اُستِید و رُوحِ خُدا دَ وُجُودِ شُمُو بُوَد-و-باشِ دَرِه؟ ۱۷ اگِه کَسِی خانِه خُدا رِه خراب کُنِه، خُدا اُو رِه نَابُودِ مُونه؛ چُون خانِه خُدا مُقَدَّسِ اُستِه و اُمُو خانِه شُمُو اُستِید. ۱۸ هِیچ کس خُودِ خُو رِه بازِی نَدِیِه. اگِه کَدَمِ کس از مِیْنِکَلِ شُمُو خُودِ رِه دَ امزِی عَالَمِ دانا فِکِرِ مُونه، اُو باید خُودِ رِه لُودَه قَرارِ پَدِیِه تا دانا شُنِه. ۱۹ چُون حِکْمَتِ اَزِی دُنِیا دَ پِیْشِ خُدا لُودِگِی اُستِه. اُمُو رِقْمِ که دَ کِتابِ مُقَدَّسِ نِوِشْتِه شُدِه: ”خُدا اَدَمایِ دانا رِه دَ چالاکِی اَزُوا گِرِفْتارِ مُونه.“ ۲۰ و بَسْمِ مُوگِیِه: ”خُداوندِ مِیْدَنِه که فِکْرایِ دانا پُوچ-و-بِه فایده اُستِه.“ ۲۱ پَسِ هِیچ کس دَ بِلِه اِنْسَانِ ها اِفْتِخارِ نَکُنِه، چُون پِگِ چِیزا از شُمُو اُستِه. ۲۲ چی پُولُس، چی اِپُولُس، چی کِیفا،^b چی دُنِیا، چی زِنْدِگِی، چی مَرگ، چی حاضِرِ و چی آینْدِه، پِگِ شی از شُمُو اُستِه، ۲۳ و شُمُو از مَسِیحِ و مَسِیحِ از خُدا.

شِناسِ دُرُست از رُسُولایِ مَسِیحِ

۴^a ۱) پَسِ شُمُو مو رِه بِحِیثِ خِدْمَتِگَارایِ مَسِیحِ و اَدَمایِ پِیْشَقَدَمِ دَ رازِ هایِ خُدا بِنَخْشِید. ۲) علاوِه اَزِی، لَازِمِ اُستِه که اَدَمایِ پِیْشَقَدَمِ قَابِلِ اِعْتِمادِ ثابِتِ شُنِه.

^a ۳:۱۳ یعنی روزی که عیسی مسیح پس میبیه. ^b ۳:۲۲ کیفای یعنی پتروس.

۳ لیکن بلده از مه ای یگ چیزی کلو ریزه آسته که د وسیله شمو یا د وسیله یگو محکمہ انسانی قضاوت شُنم. حتیٰ خود مه د باره خو قضاوت نَمونم. ۴ چون ما د خود کدم عیب نمینگرَم، ولے ای دلیل مره بے گناه جور نَمونه، بلکه مولا آسته که د باره مه قضاوت مَوکنه. ۵ امزی خاطر پیش از وخت د باره هیچ چیز قضاوت نکُنید، یعنی پیش از آمدون مولا که او چیزای ره که فعلاً د تریکی تاشه یه، د روشنی میره و نیت های دل ها ره برَملا مونه. اوخته هر کسی که حقدار شی آسته از طرف خدا تعریف-و-توصیف موشه.

۶ ای برارو، ما امی چیزا ره بطور مثال د باره خود خو و د باره آپولس بخاطر از شمو گفتم تا از مو معنای امزی توره ره یاد بگیرید که مَوگیه: ”از چیزی که نوشته شده زیاده روی نکُنید،“ تا هیچ کدم از شمو د بله یگ نفر د ضدِ دیگه نفر افتخار نکُنید. ۷ چون کی تو ره از دیگر و باله تر جور کده؟ تو چیز خیل دری که دز تو بخشیده نشده؟ و اگه دز تو بخشیده شده، پس چرا رقمی افتخار مَوکنی که بگی دز تو بخشیده نشده؟ ۸ شمو گاه سیر شُدید! شمو گاه دولت مند شُدید! شمو واقعا بدون از مو پادشاهی مَونید؛ و کشکه راستی پادشاهی مَوکید تا مو ام قد شمو پادشاهی مَوکدی. ۹ چون ما فکر مَونم که خدا، مو رسولا ره د آخر پگ بلده نمایش قرار دده، رقم اسیرای که د بله ازوا حکم مرگ صادر شده، چرا که مو بلده دنیا سیل جور شُدے، ام بلده ملایکه ها و ام بلده انسانا. ۱۰ مو بخاطر مسیح لوده آستی، مگم شمو د مسیح دانا آستید! مو ضعیف آستی، مگم شمو قوی! شمو مردمای محترم آستید، مگم مو خار-و-حقیر! ۱۱ تا امزی ساعت مو گُشنه و تُشنه آستی، کالا ندری، لت-و-کوب موشی، آواره-و-دربدر آستی؛ ۱۲ مو قد دستای خو سخت کار کده زحمت میکشی. وختیکه مردم دَو-و-دشنام میدیه، بلده ازوا خیر-و-برکت طلب مَوکنی؛ وختیکه آزار-و-اذیت موشی، تحمّل مونی؛ ۱۳ وختیکه د بله مو تهمت موشه، مو قد مهربانی توره مَوگی. مو رقم خانه-جاروی دنیا و پسمنده پگ چیزا شُدے و تا امی روز ام آستے.

۱۴ ما ای ره نوشته نمونم تا شمو ره شرمنده کنم، بلکه تا رقم بچکیچای دوست-دشتنی خو شمو ره نصیحت کنم. ۱۵ چون حتی اگه هزاران معلم د باره مسیح دشته بشید، مگم آته های کلو ندرید، چراکه د وسیله عیسی مسیح از طریق اعلان خوشخبری ما آته شمو شد. ۱۶ امزی خاطر از شمو خواهش مونم که از مه سرمشق بگیرید. ۱۷ بلده امزی مقصد تیموتائوس ره د پیش شمو ری کدم. او باچه دوست دشتنی و وفادار مه د خدمت مولا آسته تا راه-و-رفتار مره د مسیح عیسی د یاد شمو بیره، امو رقم که ما د هر جای و د هر جماعت ایماندارا تعلیم میدیم. ۱۸ مگم بعضی کسا د گمان ازی که ما د پیش شمو نمییم، کبری-و-مغرور شده. ۱۹ لیکن ما د زودی پیش شمو مییم اگه خاست مولا بشه و د او غیت نه تنها که تورای امزو آدمای کبری-و-مغرور ره پی موبرم، بلکه قدرت ازوا ره ام. ۲۰ چون پادشاهی خدا د توره گفتو تعلق ندره، بلکه د قدرت عمل. ۲۱ کدم شی ره خوش درید؟ ای که قد سوئه-چیو بییم یا قد محبت و روح ملایم؟

فسق-و-فساد ره از بین خو دور کنید!

۱ د حقیقت خبر رسیده که د مینکل شمو فساد اخلاقی وجود دره و او ام رقمی که حتی د مینکل بت پرستا وجود ندره؛ چون شنیدیم که یگ نفر قد خاتون آته خو خاو مونه. ۲ و شمو ام د ای باره افتخار مکنید. آیا شمو نباید ماتم بگیرید و کسی ره که امی کار ره کده از مینکل خو بر کنید؟ ۳ چون اگرچه ما د جسم د اونجی حاضر نیستم، مگم د روح قد شمو حاضر استم و رقم شخص حاضر د باره کسی که امی کار ره کده حکم خو ره ۴ د نام مولای مو عیسی صادر کدیم. پس وختیکه شمو جم موشید و روح مه قد قدرت مولای مو عیسی د اونجی حاضر موشه، ۵ اوخته امی آدم بلده نابود شدن نفس خو د شیطان تسلیم شنه تا روح شی د روز مولا عیسی نجات پیدا کنه. ۶ افتخار

کدون شُمو خُوب نِیسته. آیا نَمیدنید که کم وَری خَمیرمایه^۸ تمام خَمیر ره میرسنه؟
 ۷ پس خود ره از خَمیرمایه کُهنه پاک کُنید تا خَمیر تازه بَشید، اُمو رقم که شُمو واقعاً
 بِدُونِ خَمیرمایه اَسْتید؛ چُون مسیح باره عیدِ پُصَح مو قُربانی شُدِه. ^۸ امزی خاطر بیید
 که عید ره جشن بگیری، مگم نه قد خَمیرمایه کُهنه که خَمیرمایه بدی و شرارت اَسته،
 بلکه قد نان بِدُونِ خَمیرمایه که صداقت و راستی اَسته. ^۹ ما د یگ خط خُو بلده شُمو
 نوشته کُدم که قد مردُمای فاسق شِشت-و-بَرَخاست نَکُنید. ^{۱۰} ولے مقصد مه هرگز ای
 نَبود که قد مردُم فاسق امزی دُنیا یا طمعکارا یا زورگیرا یا بُت‌پرستا شِشت-و-بَرَخاست
 نَکُنید، چُون دَزی حساب شُمو باید ازی دُنیا بُر شَینید. ^{۱۱} مگم آلی بلده شُمو نوشته
 مُونم که هر کسی که خود ره برار ایماندار مُوگیه، ولے فاسق، طمعکار، بُت‌پرست، بد
 زیو، شرابخور یا دُز اَسته، قد شی شِشت-و-بَرَخاست نَکُنید؛ قد امزی رقم آدم حتی نان
 ام نَخورید. ^{۱۲} چُون دَز مه چی عَرَض که د باره کسای که از جماعتِ ایماندارا بُرو اَسته
 قضاوت کُنم؟ آیا شُمو نَباید د باره کسای که داخلِ جماعتِ ایماندارا اَسته، قضاوت
 کُنید؟ ^{۱۳} ولے د باره کسای که از جماعتِ ایماندارا بُرو اَسته، خُدا قضاوت مُوکنه.
 پس اُمو آدم شَریر ره از مینکل خُو بُر کُنید.

فِیصلِه دعوا ها د مینکلِ برارونِ ایماندار

۱ وختیکه کُدم کس از مینکل شُمو دَ خِلافِ دیگه شُمو دعوا دَشته بشه، چطور
 اُو جُرأت مُوکنه که دعوا ی خُو ره د محکمه پیشِ قاضی های بے انصاف بُره، نه
 د پیشِ مُقَدَّسین؟ ^۲ آیا شُمو نَمیدنید که مُقَدَّسین دَ آخِر زمان دُنیا ره قضاوت مُوکنه؟
 پس اگه دُنیا باید دَ وسیله از شُمو قضاوت شُنه، آیا شُمو لیاقتِ ازی ره ندرید که د
 باره قضیه های ریزه فِیصلِه کُنید؟ ^۳ آیا شُمو نَمیدنید که مو دَ آخِر زمان ملایکه ها ره

^{۴:۶} خَمیرمایه یگ تشبیه بلده گناه و فساد اَسته، یعنی یگ گناه مِیسنه یگ جمعیت ره گناهکار جور

قضاوتِ مَوکُنّی؟ آگه مَوکُنّی، قضیه های روزمره هیچ چیز نیستند. ^۴ پس وختیکه قضیه های روزمره درید، آیا کسای ره بحیثِ قاضی تعیین مَونید که دَ نظرِ جماعتِ ایماندارا خار-و-حقیرِ حسابِ مَوشه؟ ^۵ ما ای ره مَوگَم تا شَمو شرمینده شَئید. آیا دَ مینکل شَمو یگ آدمِ دانا ام و جُودِ ندره که بتنه دَ بَینِ برارونِ ایماندارِ فیصله کُنه؟ ^۶ بلکه یگ برار دَ ضِدِ دیگه برار دَ محکمه موره و او ام دَ پیشِ بے ایمانا. ^۷ دَ حقیقتِ دشتونِ امی رقمِ دعوا ها قد یگدیگه بلده شَمو یگ شکست آسته. چرا ازی کده ظلم ره قبول نَمَونید؟ چرا ازی کده نَمیلید که بازی بَخورید؟ ^۸ برعکس خودون شَمو ظلم مَونید و بازی مِیدید؛ او ام برارونِ ایماندار ره! ^۹ آیا شَمو نَمیدنید که بدکارا وارثِ پادشاهی خُدا نَمَوشه؟ خود ره بازی نَدید، چراکه فاسقا، بُتپرستا، زناکارا، باچه بے ریشا، لواطگرا، ^{۱۰} دُزا، طمعکارا، شرابخورا، بد زبونا و زورگیرا وارثِ پادشاهی خُدا نَمَوشه. ^{۱۱} بعضی از شَمو امی رقمِ آدما بُودید، مگم عَسلِ دده شده مَقَدّس شُدید و دَ نامِ مَولا عیسیٰ مسیح و دَ وسیله روحِ خُدايِ مو عادلِ شُدید.

جِسْمِ بَلَدِه عِبَادَتِ خُدا آسته

^{۱۲} تمام چیزا بلده مه رَوا آسته، مگم تمام چیزا فایده مند نیستند. تمام چیزا بلده مه رَوا آسته، مگم نَمیلُم که یگو چیز دَ بله مه حاکم شنه. ^{۱۳} خوراکِ بلده کوره آسته و شکمِ بلده خوراک، مگم خُدا ام ای ره و ام او ره نابُود مونه. جِسْمِ اِنسانِ بَلَدِه زناکاری نیستند، بلکه بَلَدِه مَولا آسته و مَولا بَلَدِه جِسْمِ. ^{۱۴} خُدا قد قُدرتِ خُو مَولا عیسیٰ ره دُوباره زنده کد و مو ره ام دَ آخِرِ زمانِ زنده مَوکُنه. ^{۱۵} آیا شَمو نَمیدنید که جِسْمِ های شَمو اَعضایِ جِسْمِ مسیحِ آسته؟ پس آیا رَوا آسته که اَعضایِ جِسْمِ مسیحِ ره گِرَفته اَعضایِ جِسْمِ فاحشه جور کُتم؟ هرگز نه! ^{۱۶} آیا شَمو نَمیدنید که هر کسی که قد فاحشه یگجای شنه، قد ازو یگ جِسْمِ مَوشه؟ چُونِ کِتَابِ مَقَدّسِ مَوگیه: ”هر دُوی شی یگ جِسْمِ مَوشه.“ ^{۱۷} لیکن کسی که قد مَولا یگجای شنه، روحِ شی قد روحِ ازو یگ

مُوشه. ^{۱۸} از زناکاری دُور دُوتا کُنید. هر گناهِ دیگره ره که انسان انجام میدیه بُرو از جسم شی آسته، مگم زناکار دَ صِدِ جسم خُو گناه مَوکُنه. ^{۱۹} آیا شُمُو نَمیدنید که جسم شُمُو جایگاهِ روحِ اَلْقُدس آسته که دَز شُمُو وجودِ دَره که او ره از خُدا یافتید و شُمُو دیگره صاحبِ جسم خُو نِیستید، ^{۲۰} چُون شُمُو دَ یگ قِیَمَت خَریده شُدید؟ امزی خاطر خُدا ره قد جسم خُو بزرگی-و-جلال بدید.

دَ باره رابطه زَن و شُوی

۱ آلی دَ باره چیزای که بلده ازمه نوشته کده بُودید: ”بلده مرد خُوب آسته که دَ خاتُو دِست نَزنه.“ ^۲ لیکن بخاطرِ پیشگیری از فِسادِ اخلاقی، هر مرد باید از خود خُو خاتُو دَشته بَشه و هر خاتُو از خود خُو شُوی. ^۳ شُوی باید حقِ زَن-و-شُویی خاتُون خُو ره آدا کُنه و امی رقم خاتُو ام حقِ زَن-و-شُویی شُوی خُو ره آدا کُنه. ^۴ خاتُو اختیارِ جسم خُو ره ندره، بلکه شُوی شی دَره؛ امی رقم شُوی ام اختیارِ جسم خُو ره ندره، بلکه خاتُون شی دَره. ^۵ یگدیگه خُو ره از حقِ زَن-و-شُویی محروم نَکُنید سِوای که رضایتِ هر دُو طرفِ بلده یگ وختِ مَعین بَشه تا خودون ره وَقِفِ دُعا کُنید؛ ولے بعد ازُو دُوباره یگجای شُنید، نَشنه که شَیطو شُمُو ره بخاطرِ حاکِم نَبُودو دَ بِلِه نَفس شُمُو، و سَوسه کُنه. ^۶ امی ره ما مَوگَم بطُوری که جایز آسته، نَه بطُوری که حُکم کُتم. ^۷ کشکِه تمامِ مردُم رقم ازمه مَوبُود. مگم هر کس تَحِفِه خاص از طرفِ خُدا دَره، یگ نفر یگ رقم و دیگره نفر دیگره رقم.

^۸ دَ نفرای مَجَرَد و خاتُونوی بیوه مَوگِیم که بلده ازوا خُوب آسته که مَجَرَد بُمَنه، امُو رقم که ما اَسْتُم. ^۹ ولے اگه نَمیتنه که دَ بِلِه نَفس خُو حاکِم بَشه، اونا باید توی کُنه، چُون توی کدو از سوختو دَ آتِشِ شَهوتِ کده بَهتر آسته. ^{۱۰} بلده کسای که توی کده یه، اینی حُکم ره میدیم، نَه خود مه بلکه مَولا حُکم میدیه که خاتُو باید از شُوی خُو جدا نَشنه. ^{۱۱} ولے اگه جدا مُوشه، او باید مَجَرَد بُمَنه یا دُوباره قد شُوی خُو آشتی

کُنَه؛ شُوی ام باید خاتُون خُو ره خطِ نَدیه. ۱۲ بَلَدِه دِیگرو ما مَوگَم، نَه مَولا، که اگه کُدَم کس از مینکلِ بَرارو خاتُونِ بے ایمان دَره و امو خاتُو راضی آسته که قد ازو زندگی کُنَه، اُو بَرار نَباید اُو ره خطِ بَدیه. ۱۳ امی رقم اگه یگ خاتُو شُوی بے ایمان دَره و امو مرد راضی آسته که قد ازو زندگی کُنَه، اُو خاتُو نَباید اُو ره خطِ بَدیه. ۱۴ چُون شُوی بے ایمان دَ وَسِیلَه خاتُون خُو مَقَدَّس موشه و خاتُونِ بے ایمان دَ وَسِیلَه شُوی ایماندار^a خُو مَقَدَّس موشه. دَ غَیرِ ازی اولادای شُمُو ناپاک موبود، لیکن آلی اونا مَقَدَّس آسته. ۱۵ ولے اگه نفرِ بے ایمان بِخایه جدا شُنَه، بیل که جدا شُنَه؛ چُون دَ ای صُورت بَرار یا خوارِ ایماندار دِیگه دَ بندِ نِیستَه. مگم خُدا مو ره بَلَدِه صلح-و-سلامتی کُوی کده. ۱۶ چُون آی خاتُو، تُو چی میدنی، شاید تُو باعِثِ نِجاتِ شُوی خُو شُنی؟ یا تُو آی مرد، چی میدنی، شاید تُو باعِثِ نِجاتِ خاتُون خُو شُنی؟

۱۷ دَ هر حال، امو رقم که مَولا دَ هر کس نصیب کده و امو رقم که خُدا کُوی کده، اُو امو رقم زندگی کُنَه. اینمی حُکم مه بَلَدِه تمامِ جماعتِ های ایماندارا آسته. ۱۸ اگه یگو کس دَ غَیبیکه دَ پادشاهی خُدا کُوی شُدَه، خَتَنه شُدَه بُوَدَه، اُو دَ امزُو حالتِ بُمَنَه. b و اگه یگو کس دَ وختِ کُوی شُدون خُو ناختنه بُوَدَه، اُو خَتَنه نَشُنَه. ۱۹ خَتَنه شُدو چیزی نِیستَه و ناختنه شُدو ام چیزی نِیستَه، بَلِکِه اطاعتِ کدو از احکامِ خُدا مَهَم آسته. ۲۰ پس هر کس دَ هر حالتی که کُوی شُدَه، دَ امزُو حالتِ باقی بُمَنَه. ۲۱ آیا وختیکه خُدا تُو ره کُوی کد، غُلام بُوَدی؟ دَ فِکرِ شی نَبَش؛ لیکن اگه مِیتنی که آزاد شُنی، از فرصتِ اِستِفاده کُو. ۲۲ چُون کسی که دَ وختِ غُلامی دَ وَسِیلَه مَولا کُوی شُدَه، اُو آزاد شُدَه مَولا آسته. و امی رقم کسی که دَ غَیبِ آزادی کُوی شُدَه، اُو غُلامِ مَسِیح آسته. ۲۳ شُمُو دَ یگ قِیَمَتِ خَریده شُدید؛ پس غُلامِ اِنسان ها نَشُنید. ۲۴ پس آی بَرارو، هر کُدَم شُمُو دَ هر حالتِ که کُوی شُدید، دَ امزُو حالتِ دَ حُضُورِ خُدا باقی بُمَید.

^a ۷:۱۴ دَ جای «شُوی ایماندار» دَ زبونِ یونانی «بَرار» نوشته یه که مقصد شی «بَرارِ ایماندار» آسته.

^b ۷:۱۸ دَ جای «اُو باید دَ امزُو حالتِ بُمَنَه» دَ زبونِ یونانی «ناختنه نَشُنَه» نوشته یه.

۲۵ دَ بارِه دُخترِونِ خانه ما کُدم حُکم از طرفِ مولا ندرُم؛ ولے بحیثِ کسی که دَ
 وسیله رَحمتِ مولا قابلِ اِعتمادِ اَسْتَم، ما نظر خُورِه مُوگیم. ۲۶ ما فِکرِ مُونَم که بخاطرِ
 شرایطِ خرابِ زمانِ حاضر، بلدهِ انسانِ امی خُوبِ بَشه که هر رقم که آسته امو رقم
 بَمَنه. ۲۷ آیا دَ بندِ خاتو آستی؟ پُشتِ جدا شُدو نَگرد. آیا دَ بندِ خاتو نیستی؟ پُشتِ خاتو
 گِرفتو نَگرد. ۲۸ لیکن اگه توی کُنی گناه نَمونی؛ و اگه یگ دُخترِ خانه توی کُنه، او
 ام گناه نَمونه. مگم کسای که توی مُوکنه، اونا دَ ای زندگی دَ مُشکلاتِ گِرفتارِ مُوشه
 و ما میخایم که شَمو ره از مُشکلاتِ دُور نِگاه کُنم. ۲۹ آی برارو، مقصد مه ای آسته
 که وخت کم مَنده. ازی اوسو، حتی کسای که خاتو دَره اونا باید رقمی بَشه که بگی
 خاتو ندره. ۳۰ کسای که ماتم مُونه رقمی بَشه که بگی ماتم نَمونه. کسای که خوشحال
 آسته، رقمی بَشه که بگی خوشحال نیسته. کسای که خریدارِ یگو چیز آسته، رقمی
 بَشه که بگی صاحبِ امزو چیز نیسته ۳۱ و کسای که چیزای ازی دُنیا ره اِستفاده مُونه،
 رقمی بَشه که بگی اِستفاده نَموکنه، چراکه شکلِ فعلی امزی دُنیا از بین رفتنی آسته.
 ۳۲ ما میخایم که شَمو از تشویبِ دُور بشیید. آدمِ مُجَرَد دَ بارِه کارای مولا فِکرِ مُونه
 که چی رقم رضایتِ مولا ره حاصل کُنه، ۳۳ لیکن آدم توی کده دَ بارِه کارای دُنیا فِکرِ
 مُونه که چی رقم خاتون خُورِه خوش کُنه؛ ۳۴ او دَ دُوراهی بند آسته. دَ عینِ رقم، خاتونِ
 مُجَرَد و دُخترِ خانه ام دَ بارِه کارای مولا فِکرِ مُونه تا دَ جِسْم و رُوح خُوپاک-و-مُقَدَّس
 بَشه. مگم خاتونِ توی کده دَ بارِه کارای ازی دُنیا فِکرِ مُونه تا شوی خُورِه خوش کُنه.
 ۳۵ ما امی چیزا ره بلده فایده شَمو مُوگم؛ اِطوَرِ نیسته که کُدم قید-و-بند دَ بله شَمو
 قرارِ بَدَم، بلکه میخایم که شَمو بطُوری که مُناسِبِ آسته زندگی کُنید و بَدونِ موانعِ خود
 ره بلده خِدْمَتِ خُداوند وَقِف کُنید. ۳۶ اگه کُدم کس فِکرِ مُوکنه که رفتارِ اَزو دَ برابرِ
 نامزاد شی مُناسِبِ نییبه، و اگه دُختر دَ حدِ بُلُوغِ رَسیده و باچه فِکرِ مُونه که توی کُنه،
 امو رقم که میخایه توی کُنه؛ ای گناه نیسته. ببیلید که اونا توی کُنه. ۳۷ ولے اگه کُدم
 کس دَ تصویبِ خُو محکم آسته و مجبُوریتِ ندره، بلکه دَ بله نَفَسِ خُو حاکِمِ آسته و دَ

دِلْ خُو تَصْمِيمِ گِرِفْتِه که قد نامزاد خُو توی نَکْنِه، اُو کارِ خُوبِ مُوکنِه. ^{۳۸} پس کسی که قد نامزاد خُو توی مُوکنِه، کارِ خُوبِ مُوکنِه؛ مگم کسی که توی نَموکنِه، اُو کارِ خُوبِترِ مُونه. ^{۳۹} ^a یگِ خائُو تا وختی دَ بِنْدِ شُوی خُو آسته که شُوی شی زنده یِه؛ ولِه اگِه شُوی شی بُمَرِه، اُو آزاد آسته که قد هر کس که دِلْ شی شُنِه توی کُنِه، لیکن تنها قد کسی که دَ مولا ایمان دَرِه. ^{۴۰} ولِه دَ نَظَرِ ازمه اگِه اَمو رقم که آسته بُمَنِه، خوشحالتَرِ زندگی مُونه؛ و ما فِکَرِ مُونُم که ما ام رُوحِ خُدا ره دَرُم.

دَ فِکَرِ دِیگرو بَشِید و از آزادی خُو اِسْتِفاده غَلَطِ نَکْنِید

۱ آلی دَ بارِه خوراک های که دَ بُت ها قُربانی مُوشِه: مو میدنی که «پگ مو دانایی دَری.» دانایی میتنه باعثِ کِبَر-و-غُرورِ شُنِه، مگم مُحَبَّتِ آباد مُوکنِه. ^۲ اگِه کُدَم کس فِکَرِ مُونه که یگو چیز ره میدنه، اُو هنوز اُمُوطور که لازم آسته نَمیدنه. ^۳ مگم کسی که خُدا ره دوست دَرِه، اُو دَ وسیلِه خُدا شِنَخته شده. ^۴ پس، دَ بارِه خوردونِ خوراک های که دَ بُت ها قُربانی مُوشِه، مو میدنی که دَ دُنیا بُت هیچ چیز نیسته و بَعِیر از خُدا یگانه دِیگِه خُدا و جُود نَدَرِه. ^۵ اگرچه چیزای دَ آسمو و دَ زمی آسته که مردُم اونا ره خُدا مُوگیه - دَ حَقِیقتِ غَدَرِ خُدا یو و غَدَرِ مَولایو بِلدِه ازوا و جُود دَرِه - ^۶ لیکن بِلدِه ازمو

یگِ خُدا و جُود دَرِه یعنی آتِه آسمانی

^a ۷:۳۸ آیه های ۳۶ تا ۳۸ میتنه اینی رقم ام معنی بَدیه: اگِه کُدَم کس فِکَرِ مُونه که رفتارِ اَرُو دَ برابرِ دُخترِ خانه شی مُناسِبِ نییِه، و اگِه دُختر از حدِ بُلُوغِ تیر شده و اُو نفر فِکَرِ مُونه که دُختر شی توی کُنِه، اَمو رقم که اُو میخایِه شُنِه، ای گُناه نیسته. ببیلید که توی کُنِه. ولِه اگِه کُدَم کس دَ تَصْمِیمِ خُو محکم آسته و مجبوریت نَدَرِه، دَ اِراده خُو محکم آسته و دَ دِلْ خُو تَصْمِیمِ گِرِفْتِه که دُختر خُو ره نگاه کُنِه، کارِ خُوبِ مُوکنِه. پس کسی که دُختر خُو ره دَ شُوی میدیه کارِ خُوبِ مُوکنِه. و کسی که دُختر خُو ره دَ شُوی نَمیدیه کارِ خُوبِترِ مُوکنِه.

که تمام چیزا دَزُو تعلق دَرِه و مو بلده اَزُو زندگی مُوکنی،

و یگ مَولا و جُود دَرِه یعنی عیسیٰ مسیح

که یگ چیزا دَ و سِبیلِه اَزُو آست شُد و مو دَ و سِبیلِه اَزُو و جُود دَری.

۷ مگم یگِ مَرْدَم ای دانایی ره ندره، چُون بعضی کسا دَ اندازه قد بُت ها عادت کده که تا آلی ره خوراک ره دَ عنوانِ قُرَبانی بُت ها مُوخوره و ازی که وجدانِ ازوا ضعیف آسته نَجِس موشه. ^۸ لیکن خوراک مو ره دَ خُدا نزدیک نُمونه، چراکه دَ خوردون شی مو خُوبتر نُموشی و دَ ناخوردون شی بدتر نُموشی. ^۹ مگم احتیاط کُنید که ای آزادی شُمُو باعِثِ لَخْشیدونِ مَرْدُمای ضعیف نَشْنه. ^{۱۰} چُون اگه کُدم کس تُو ره که دانا آستی بِنگره که دَ بُت‌خانه سرِ دِستَرخو شِشْتی، ازی که وجدانِ اَزُو ضعیف آسته، آیا او تشویق نُموشه که از قُرَبانی بُت ها بُوخوره؟ ^{۱۱} پس دَ و سِبیلِه دانایی ازتُو اُمُو برارِ ضعیف که مسیح بلده شی مُرد، تباه موشه. ^{۱۲} و امی رقم و ختیکه شُمُو دَ حقِ برارونِ ایماندار گناه مُونید و دَ وجدانِ ضعیفِ ازوا ضرر میرسنید، دَ حقیقت شُمُو دَ ضِدِ مسیح گناه مُونید. ^{۱۳} امزی خاطر، اگه خوراکِی که دَ بُت ها قُرَبانی شُدِه باعِثِ لَخْشیدونِ برارِ ایماندار مه شنه، ما هرگز امزی رقم گوشت نُمُوخورم تا باعِثِ لَخْشیدونِ برارِ خُو نَشْنم.

حق و اختیاراتِ یگ رسول

۹ آیا ما آزاد نیسْتُم؟ آیا ما رسول نیسْتُم؟ آیا ما مَولای مو عیسیٰ ره ندیدیم؟ آیا شُمُو تَمَرِ کار مه دَ مَولا نیسْتید؟ ^۲ حتی اگه بلده دیگر و رسول نَبَشْم، کم از کم بلده از شُمُو آسْتُم، چراکه شُمُو مَهْرِ رسالت مه دَ راهِ مَولا آسْتید. ^۳ دِفَاع مه دَ برابرِ کسای که مَرِه آزمایش مَوکنه اینی آسته: ^۴ آیا مو حق نَدَری که بُوخوری و وُچی کُنی؟ ^۵ آیا مو حق نَدَری که یگ خوارِ ایماندار ره دَ عنوانِ خاتُو گِرِفْتِه قد خُو بیری، رقمِ دیگه رسول و برارونِ مَولا و کیفا؟ ^۶ یا که تنها ما و برنابا حق نَدَری که از کار دِست بکشِی؟ ^۷ کی آسته که از خرج-و-مَصْرَفِ خود خُو عسکری کُنه؟ کی آسته که تاگِ انگور بَشْنه

و از میوه شی نخوره؟ یا کی آسته که یگ رمه ره بچَرنه و از شیر شی وچی نکنه؟
^۸ آیا ما امی توره ره از نگاهِ انسانی مَوگم؟ آیا شریعت ام امی ره نه مَوگیه؟^۹ چون
 دَ شریعتِ موسیٰ نوشته شده: "دانِ گاو ره دَ غَیتِ جُعُول کدو بسته نکو." آیا خُدا
 دَ فکرِ گاوو آسته؟^{۱۰} یا ای ره کلوتر بخاطرِ ازمو مَوگه؟ آرے، ای بلده ازمو نوشته
 شده، چون کسی که قلبه مونه باید دَ اُمیدِ قلبه کُنه و کسی که جُعُول مونه باید دَ اُمیدِ
 گِرِفتونِ حِصّه خُو بَشه. ^{۱۱} اگه مو تَحَمِ روحانی ره دَ مینکل شُمو کِشت کدے، آیا ای
 زیاده طلبی آسته که مو حاصلِ مادی از شُمو دَرَو کُنی؟ ^{۱۲} اگه دیگرو ای حق ره دَره
 که دَ حاصلِ مادی شُمو شریک بَشه، آیا مو کلوتر شریک نَبشی؟ مگم مو ازی حق خُو
 اِستِفاده نکدے، بلکه هر چیز ره تَحَمُل مونی تا مانعِ پیشرفتِ خوشخبری مسیح نَشنی.
^{۱۳} آیا شُمو نمیدیند که کسای که دَ خانه خُدا کار مَوکُنه، اونا خوراک خُو ره از خانه خُدا
 دَ دِست میره و کسای که دَ قُربانگاه خِدمت مَوکُنه، از قُربانگاه حِصّه خُو ره میگیره؟
^{۱۴} و امی رقم، مولا حُکم کده که کسای که خوشخبری ره اعلان مَوکُنه خرج-و-مَصْرَفِ
 زندگی خُو ره از اعلانِ کدوِن خوشخبری دَ دِست بیره. ^{۱۵} لیکن ما از هیچ کدَم امزی
 حق ها اِستِفاده نکدیم و امی خط ره ام بلده ازی نوشته نَمونم که امی چیزی دَ حق ازمه
 انجام شُنه؛ چون بلده مه مرگ ازی کده بهتر آسته که کدَم کس اِفتخارات مَره باطل
 کُنه. ^{۱۶} اگه ما خوشخبری ره اعلان مَوونم، ما نَمیتئم که بلده ازی فخرفروشی کُئم،
 چون مسْئُولیتِ^{۱۷} دَ عَهده مه ایشته شده که اعلان کُئم؛ و وای دَ حال مه اگه خوشخبری
 ره اعلان نَکُئم! ^{۱۷} چون اگه ای کار ره دَ رضای خُو کُئم، اَجْر نَصیب مه موشه، لیکن
 اگه رضای مه نَبشه، باز ام یگ وظیفه آسته که دَ عَهده مه ایشته شده. ^{۱۸} پس اَجْر مه
 چی آسته؟ فقط اینی آسته که وختی خوشخبری ره اعلان مَوونم، او ره مُفت-و-رایگان
 اعلان کُئم و از حق خُو دَ اعلانِ کدوِن خوشخبری اِستِفاده نَکُئم.

^{۹:۱۶} دَ جای «مسْئُولیت» دَ زیون یونانی «ضُرُورَت» نوشته یه.

۱۹ چون اگرچه ما از غلامی پگ آزاد آستُم، ولے ما خود ره غلام پگ جور کدیم تا تعدادِ کلوتر ره دَ مسیح جذب کنُم. ۲۰ قد یهودیا رقمِ یهودی شُدُم تا یهودیا ره جذب کنُم. قد آدمای تابعِ شریعتِ کسی شُدُم که تابعِ شریعتِ آسته تا آدمای تابعِ شریعتِ ره جذب کنُم؛ اگرچه خود مه تابعِ شریعتِ نیستُم. ۲۱ قد نفرای بے شریعتِ رقمِ یگ آدم بے شریعتِ شُدُم -- اگرچه ما دَ پیشِ خُدا بے شریعتِ نیستُم، بلکه تابعِ شریعتِ مسیح آستُم -- تا مردُم بے شریعتِ ره جذب کنُم. ۲۲ قد مردُم ضعیف، ضعیف شُدُم تا مردُم ضعیف ره جذب کنُم. خلاصه قد هر کس هر چیز شُدُم تا از هر طریق بعضی ها ره نجاتِ بدیم. ۲۳ ما تمامِ کارا ره بخاطرِ پیشرفتِ خوشخبری انجام میدیم تا دَ برکتِ های شی شریک شُنُم.

۲۴ آیا شُمو نمیدنید که دَ مسابقه دَ ویش پگ مودوه، لیکن تنها یگ نفر جایزه ره میگیره؟ شُمو ام رقمی بدوید که جایزه ره بُبرید. ۲۵ تمامِ کسای که دَ مسابقه حصه میگیره، اونا دَ هر چیز نظم ره برقرار نگاه مکنه؛ اونا ای کار ره مونه تا یگ تاج از بین رفتنی ره حاصل کنه، لیکن مو تاج از بین رفتنی ره^{۲۵} حاصل مونی. ۲۶ پس ما رقمی مودوم که بے هدف نیستُم؛ و رقمی مُشت میزنُم که دَ هوا مُشت نمیزنُم؛ ۲۷ بلکه ما جسم خُو ره خار کده زیر فرمان خُو نگاه مونُم؛ نشنه که بعد از وعظ کدو دَ دیگر و خود مه امزو تاج محروم شُنُم.

عِبَرَت از سرگذشتِ اسرائیل

۱ آی برارو، ما نمیخائیم که شُمو ازی بے خبر بشید که بابه کلونای مو پگ شی دَ تی اُور بُود و تمام ازوا از دریا تیر شد^۲ و پگ ازوا دَ وسیله موسی دَ اُور و دَ دریا تعمیم گرفت^۳ و پگ شی از یگ خوراکِ روحانی خورد^۴ و از یگ وُچی کدنی روحانی وُچی کد؛ چون اونا از قاده روحانی وُچی کد که از پشتِ ازوا میمد

^a ۹:۲۵ مقصد «تاج از بین رفتنی» امکان دَره که «زندگی ابدی» بشه.

و او قاده مسیح بود. ^۵ لیکن خدا از عذرِ ازوا راضی نبود، امزی خاطر جسدِ ازوا د بیابو پورته شد. ^۶ تمام امزی چیزا رخ دد تا بلده ازمو نمونه های عبرت بشه تا مو رقم ازوا آلی د آرزوی شرارت-و-بدی نبشی. ^۷ بت پرست نشنید، مثل که بعضی ازوا شد، امو رقم که د کتابِ مقدس نوشته شده: "قوم ششت که بخوره و وچی کنه و باله شد که خرمستی کنه." ^۸ † مو نباید زناکاری کنی، رقمی که بعضی ازوا کد و د یگ روز بیست و سه هزار نفر کشته شده افتد. ^۹ # مو نباید مسیح ره آزمایش کنی، رقمی که بعضی ازوا کد و د وسیله مار ها نابود شد. ^{۱۰} و نه ام نق نق کنید، رقمی که بعضی ازوا کد و د وسیله نابود کینده ^{۱۱} امی چیزا قد ازوا رخ دد تا نمونه عبرت بشه و نوشته شد تا مو ره هدایت کنه، مو کسای ره که زمان های آخر دز مو رسیده. ^{۱۲} پس کسی که فکر مونه قایم-و-استوار آسته، او هوش خو ره بگیره که نفته. ^{۱۳} هیچ آزمایش د بله شمو نمده که بلده انسان عادی نبشه. مگم خدا وفادار آسته و نميله که شمو از حد توان خو کلو آزمایش شنید، بلکه قد آزمایش قتی یگ راه دوتا ره ام آماده مونه تا شمو بتنید او ره تحمل کنید.

^{۱۴} پس ای عزیزای مه، از بت پرستی دور دوتا کنید. ^{۱۵} ما رقمی توره موگم که بگی قد مردمای دانا توره موگم؛ خودون شمو د باره چیزای که موگیم قضاوت کنید. ^{۱۶} آیا امو جام برکت که مو بلده شی شکرگزاری مونی، شریک شدو د خونِ مسیح نیسته؟ و نانی ره که ثوئه مونی، شریک شدو د جسمِ مسیح نیبه؟ ^{۱۷} ازی که یگ نان وجود دره، مو ام باوجود که کلو آستی، یگ جسم آستی، چون پگ مو د یگ نان شریک موشی. ^{۱۸} د باره قوم اسرائیل ^b فکر کنید: آیا او کسای که قربانی ها ره

^a ۱۰:۱۰ مقصد از نابود کینده «ملایکه مرگ» آسته، که د کتابِ خروج فصل ۱۲ آیه ۲۳ ذکر شده.

^b ۱۰:۱۸ د زیون یونانی موگیه: د باره قوم اسرائیل از نگاه جسمانی فکر کنید.

† ۱۰:۷ خروج؛ ۳۲:۶ خروج؛ ۱۹-۱۷:۳۲ # ۱۰:۸ خروج؛ ۳۲:۶ خروج

مُوخوره، دَ قُربانگاه شَرِبِک نِیستَه؟^{۱۹} پس مقصد مه چی آستَه؟ آیا ای که بُت کُدم چیز آستَه، یا ای که قُربانی بلده بُت یِگُو چیز آستَه؟^{۲۰} نَه! بلکه مقصد مه ای آستَه که چیزی ره که بُت پِرسِتا قُربانی مُونه، اونا بلده جِنیات قُربانی مُونه، نَه بلده خُدا؛ و ما نَمیخایم که شُمُو شَرِبِک جِنیات بَشید. ^{۲۱} شُمُو نَمیتَید که ام از جام مَولا وُچی کُنید و ام از جام جِنیات. امچنان شُمُو نَمیتَید که ام دَ دِستِرخون مَولا شَرِبِک بَشید و ام دَ دِستِرخون جِنیات. ^{۲۲} آیا مو میخاهی که غَیرت مَولا ره دَ شور بیری؟ آیا مو اَزو کده قَوی تر آستی؟

^{۲۳} تمام چیزا جایز آستَه، مگم تمام چیزا فایده مند نِیستَه. تمام چیزا رَوا آستَه، لیکن تمام چیزا آباد نَموکنَه. ^{۲۴} هیچ کس دَ پُشت فایده خود خُو نگرده، بلکه دَ پُشت فایده دیگر و بگرده. ^{۲۵} هر چیزی که دَ قصابی سَودا موشه بُخورید و بخاطر آسودگی وِجدان خُو هیچ سَوال نَکنید. ^{۲۶} چُون «ز می و هر چیزی که دَ مَنه شی یه از خُداوند آستَه.»
^{۲۷} اگه کُدم آدم بے ایمان شُمُو ره مِهمو مُوکنَه و شُمُو ام میخاهید که بورید، هر چیزی که دَ پیش رُوی شُمُو ایشته شُد بُخورید و بخاطر آسودگی وِجدان خُو هیچ سَوال نَکنید.
^{۲۸} ولے اگه کُدم کس بلده شُمُو بگه: "ای گوشت از قُربانی بُت آستَه." اوخته بخاطر امزُو آدم که شُمُو ره خَبردار کده و بخاطر آسودگی وِجدان نَخورید. ^{۲۹} مقصد مه وِجدان از شُمُو نیبیه، بلکه وِجدان امزُو آدم دیگه آستَه؛ چُون چرا وِجدان کس دیگه دَ باره آزادی مه قضاوت کُنَه؟ ^{۳۰} اگه ما یِگُو خوراک ره قد شُکرگُزاری مُوخورم، چرا بخاطر چیزی که خُدا ره شُکر کُدم، دَ باره مه بدگویی شُنَه؟ ^{۳۱} پس چی مُوخورید، چی وُچی مَونید یا هر چیزی دیگه ره انجام میدید، پگ شی ره بلده بُرگی-و-جلال خُدا انجام بدید.
^{۳۲} باعِث لَحشیدون یهودیا، یونانیا و جماعت ایماندارای خُدا نَشَید، ^{۳۳} امو رقم که ما کوشش مَونم که پگ ره دَ هر کاری که انجام میدیم راضی کُتم؛ ما دَ پُشت فایده خود خُو نَمیگردم، بلکه دَ پُشت فایده غَدر کسای دیگه میگردم تا اونا نجات پیدا کُنَه.

۱ پس، از مه سرمشق بگیرید، امو رقم که ما از مسیح سرمشق میگیریم.

دستورا د باره عبادتِ خائونو

۲ ما شمو ره تعریف-و-توصیف مومنم، چراکه د هر چیز مَره یاد مونیبد و رسم ها-و-مقررات ره امو رقم که دز شمو تسلیم کدم، نگاه مونیبد. ۳ مگم ما میخایم شمو بدنیبد که سر هر مرد، مسیح آسته، سر هر خائو، مرد آسته و سر مسیح، خدا آسته. ۴ هر مردی که قد سر پوٹ دُعا یا پیشگویی کنه، او سر خور ره^a بے حرمت مونه. ۵ امی رقم هر خائونی که قد سر لُچ دُعا یا پیشگویی کنه، او ام سر خور ره^b بے حرمت مونه؛ ای کار مثل ازی آسته که سر خور ره کل کده بشه. ۶ اگه یگ خائو سر خور ره پوٹ نمونه، باید موی خور ره ام قیچی کنه، و له اگه قیچی کدو یا کل کدون موی بلده یگ خائو رسوایی آسته، او باید سر خور ره پوٹ کنه. ۷ مرد نباید سر خور ره پوٹ کنه، چون او مثل و جلال خدا آسته؛ لیکن خائو جلال مرد آسته. ۸ چون مرد از زن د وجود نمده، بلکه زن از مرد د وجود آمده. ۹ و امچنان مرد بلده زن خلق نشده، بلکه زن بلده مرد خلق شده. ۱۰ امزی خاطر خائو باید یگ پرده د سر خور دشته بشه بخاطر ملایکه ها. ۱۱ د هر حال، د جماعت مولا، خائو از مرد جدا نیسته و مرد از خائو جدا نیبه. ۱۲ چون امو رقم که خائو از مرد د وجود آمد، امو رقم مرد از خائو د وجود میبه. مگم تمام چیز از خدا د وجود میبه. ۱۳ خودون شمو قضاوت کینید: آیا بلده یگ خائو مناسب آسته که قد سر لُچ د پیش خدا دُعا کنه؟ ۱۴ آیا خود طبیعت دز شمو یاد نمیدیه که اگه مرد موی دراز بیله، بلده ازو شرم آسته، ۱۵ و له اگه خائو موی دراز دشته بشه، بلده شی افتخار آسته؟ چون موی بلده ازو بخاطر پوٹ کدون سر شی دده شده. ۱۶ اگه کدم کس بخایه که دزی باره جر-و-بحث کنه، مو و جماعت های ایماندارای خدا بغیر از امزی عمل دیگه عمل ره انجام نمیدی.

^a ۱۱:۴ یعنی مسیح ره. ^b ۱۱:۵ یعنی شوی خور ره.

مراسم نانِ شامِ مولا

۱۷ دَ امزی هِدایتِ های زیر، از شُمو تعریف-و-توصیفِ نمونم، چُون وختیکه شُمو جم موشید، بلده بهتر شدو نه، بلکه بلده بدتر شدو جم موشید. ۱۸ دَ قَدَمِ اوّل، وختیکه شُمو بحیثِ جماعتِ ایماندار جم موشید، ما میشتونم که دَ مینکل شُمو تفرقه وجود دَره و تا اندازه باورِ مونم. ۱۹ حتماً فرقه ها ام دَ مینکل شُمو دَ وجود آمده بشه، چُون دَمزی طریقه ایماندارِ حقیقی دَ بین شُمو بر ملا موشه. ۲۰ وختیکه شُمو جم موشید، بلده ازی جم نموشید که نانِ شامِ مولا ره بخورید، ۲۱ چُون دَ وختِ خوردو هر کس نانِ خود خور ره از دیگرو کده پیشتر میگیره و موخوره. اوخته یگ نفر گشنه مومنه و دیگه نفر مست موشه. ۲۲ آیا شُمو خانه ندرید که دَ اونجی بخورید و وچی کنید؟ یا شُمو میخاید که جماعتِ ایماندارای خدا ره تحقیر-و-توهین کنید و مردمای نادار ره شرمنده کنید؟ دز شُمو چی بگم؟ آیا شُمو ره تعریف-و-توصیفِ کنم؟ نه، دزی باره شُمو ره تعریف-و-توصیفِ نمونم.

۲۳ چُون چیزی ره که از مولا یافتُم امو چیز ره دز شُمو ام تسلیم کدم، او ای بود که مولا عیسی دَ شاوی که یهودایِ اسخربوطی او ره تسلیم کد، نان ره گرفت ۲۴ و شکر کده ثوته کد و گفت: ”ای جسم مه آسته که بلده نجات شُمویه. ای مراسم ره دَ یاد ازمه دَ جای بیرید.“ ۲۵ و امی رقم بعد از نان خوردو جام ره ام گرفت و گفت: ”ای جام عهدِ نو آسته دَ وسیله خون مه. ای مراسم ره دَ جای بیرید، هر وختیکه ای ره وچی مونید، دَ یاد از مه وچی کنید.“ ۲۶ چُون هر وختیکه شُمو ای نان ره موخورید و ای جام ره وچی مونید، شُمو مرگِ مولا ره اعلان مونید تا وختیکه او دوباره بییه.

۲۷ پس هر کسی که بطور نامناسب ازو نان بخوره و از جامِ مولا وچی کنه، او نسبت دَ جسم و خونِ مولا مجرم حساب موشه. ۲۸ امزی خاطر هر کس خود ره آزمایش کنه و بعد ازو از نان بخوره و از جام وچی کنه. ۲۹ چُون هر کسی که موخوره و وچی مونه،

بِدُونِ ازی که اَرزِشِ جِسْمِ مَولا رِه پَی بُیره، اُو بِلدِه محکوم شُدون خُو مُخورِه و وُچِی مونه. ^{۳۰} امزی خاطر عَدْر شُمُو ضعیف و ناجور اَسْتید و یگ تَعْداد شُمُو ام مُرده. ^a

^{۳۱} لیکن اگِه مو خودون رِه قضاوت مُوکدی، دَ بِلِه مو حُکم نَمُوشد. ^{۳۲} ولِی وختیکِه دَ بِلِه مو حُکم مُوشه، مو دَ وِسبیلِه مَولا اِصلاح مُوشی تا قد دُنیا محکوم نَشنی. ^{۳۳} پس آی برارون مه، وختیکِه بِلدِه خوردو جم مُوشید، معطل یگدیگِه خُو بِشینیید. ^{۳۴} اگِه کَدَم کس کُشنه اَسته، دَ خانِه خُو نان بُخورِه. نَشنه که جم شُدون شُمُو باعِثِ محکومیت شُمُو شنه. دَ بارِه دیگِه چیزا وختیکِه اَمَدَم، هِدایت مِیدیم.

یگ روح قد تحفه های کلو

۱۲ آلی دَ بارِه تحفه های روحانی: آی برارو، ما نمیخایم که شُمُو دَزی بارِه بے خبر بشیید. ^۲ شُمُو مِیدنید، زمانی که شُمُو بُت پرست ^b بُودید، از هر طریق سون بُت های گنگه-و-بے زبو بُرده شده از راه بُر مُوشدید. ^۳ پس ما میخایم شُمُو بُفامید که هر کسی که دَ وِسبیلِه رُوحِ خُدا توره بگیه، هرگز نَمُوگیه، "نالت دَ عیسی!" و هیچ کس ام نَمیتنه بگیه، "عیسی مَولا اَسته،" جُز دَ وِسبیلِه رُوحِ اَلْقُدس.

^۴ تحفه های مُختلِفِ روحانی وُجود دَرِه، مگم روح اَمُو یگ اَسته. ^۵ خِدَمَتای مُختلِفِ وُجود دَرِه، مگم مَولا اَمُو یگ اَسته. ^۶ عمل های مُختلِفِ وُجود دَرِه، مگم اَمُو یگ خُدا اَسته که تمام ازوا رِه دَ وُجود پگ دَ کار مِیندزه. ^۷ ظُهَورِ رُوحِ اَلْقُدس دَ هر کس بِلدِه فایده پگ دده مُوشه. ^۸ دَ یگ نفر دَ وِسبیلِه رُوحِ اَلْقُدس کلامِ پُر از حِکمت دده مُوشه و دَ دیگِه نفر دَ وِسبیلِه اَمُرُو رُوح، کلامِ پُر از عِلْم؛ ^۹ دَ یگِ دیگِه دَ وِسبیلِه اَمُرُو رُوح، ایمان و دَ شَخصِ دیگِه دَ وِسبیلِه اَمُرُو رُوح، تحفه ها بِلدِه شفا ددو؛ ^{۱۰} دَ دیگِه نفر قُدْرَتِ انجام دَدونِ مُعجزه ها، دَ دیگِه کس قُدْرَتِ پیشگویی، دَ دیگِه کس قُدْرَتِ تَشخِیصِ

^a ۱۱:۳۰ دَ جای «مُرده» دَ زبونِ یونانی «خاو کده» نوشته یه. ^b ۱۲:۲ دَ جای «بُت پرست» دَ زبونِ یونانی «مِلَت ها» نوشته یه.

روح های مُخْتَلِف، دَ دِیْگِه نَفَر قُدْرَتِ تَوْرِه کُفْتُو دَ زِیَوْنای رَقْم رَقْم و دَ نَفَر دِیْگِه قُدْرَتِ تَرْجِمِه اَمَزی زِیَوْنا. ^{۱۱} تَمَامِ اَمَزیا دَ وِسیلِه اَمَزُو یِگ رُوح فِعَالِ اَسْتِه کِه اُو اَمی تَحْفَه هَا رِه دَ مُطَابِقِ خَاسْت-و-اِرَادِه خُو دَ هَر کَس تَقْسِیْمِ مُونِه.

یِگ جِسْم قَد اَعْمَای کَلُو

^{۱۲} چُون اَمُو رَقْم کِه جِسْم یِگ اَسْتِه و اَعْمَای کَلُو دَرِه و تَمَامِ اَعْمَای جِسْم، باوَجُودِ کِه کَلُو اَسْتِه، یِگ جِسْم رِه تَشْکِیْل مِیْدِیْه، دَ بَارِه مَسِیْح اَم اَمی رَقْم اَسْتِه. ^{۱۳} چِرَاکِه یِگ مَو دَ یِگ رُوح بَلَدِه یِگ جِسْم تَعْمِیْد دَدِه شُدی، چِی یَهُود و چِی یَوْنانی،^a چِی غَلَام و چِی آزَاد؛ اَرِے، دَ یِگ مَو اَز یِگ رُوح دَدِه شُد. ^b ^{۱۴} چُون جِسْم اَز یِگ عَضُو نَبِیْه، بَلْکِه اَز اَعْمَای کَلُو تَشْکِیْل شُدِه. ^{۱۵} اگِه پَای بُگِیْه: ”بَخَاطِرِی کِه دِسْت نِیْسْتُمْ، مَا دَ جِسْم تَعْلُقِ نَدْرُمْ.“ اِی دَلِیْل نَمُوشِه کِه اُو دِیْگِه عَضُو جِسْم نِیْسْتِه. ^{۱۶} یا اگِه گُوش بُگِیْه: ”بَخَاطِرِی کِه چِیْم نِیْسْتُمْ، دَ جِسْم تَعْلُقِ نَدْرُمْ.“ اِی دَلِیْل نَمُوشِه کِه اُو دِیْگِه عَضُو جِسْم نِیْسْتِه؟ ^{۱۷} اگِه تَمَامِ جِسْم چِیْم مُوْبُود، جَای شِنِیْدُو دَ کُجَا مُوْبُود؟ اگِه تَمَامِ جِسْم گُوش مُوْبُود، جَای بُوی کَدُو دَ کُجَا مُوْبُود؟ ^{۱۸} لِیْکِن رَقْمی کِه فِعْلًا اَسْتِه خُدا هَر کُدَمِ اَعْمَای رِه دَ مُطَابِقِ خَاسْت-و-اِرَادِه خُو دَ جِسْم قَرَار دَدِه. ^{۱۹} اگِه تَمَامِ جِسْم یِگ عَضُو مُوْبُود، جِسْم کُجَا وُجُود مِیْدِشْت؟ ^{۲۰} مِگم اَلی اَعْمَای کَلُو اَسْتِه، و لَے جِسْم یِگ. ^{۲۱} چِیْم نَمِیْتِنِه دَ دِسْت بُگِیْه: ”مَا دَزْ تُو ضُرُورَتِ نَدْرُمْ.“ نَه اَم سَر مِیْتِنِه دَ پَای هَا بُگِیْه: ”مَا دَزْ شُمُو ضُرُورَتِ نَدْرُمْ.“ ^{۲۲} بَرعَکَس، اَعْمَای جِسْم کِه ضَعِیْفَتَر مَعْلُوم مُوشِه، ضُرُورِی تَر اَسْتِه. ^{۲۳} و اَعْمَای جِسْم کِه دَ نَظَرِ اَز مَو کَم اَرَزِشْتَر حِسَابِ مُوشِه، اُونَا رِه قَد اِحْتِرَامِ خَاصِ مُوْبُوشَنی و قَد اَعْمَای کِه قَابِلِ نِشُو دَدُو نَبِیْه، قَد حُرْمَتِ خَاصِ رِفْتَارِ مُوکْنی، ^{۲۴} دَ حَالی کِه اَعْمَای نُورِیْنَد مَو دَزی کَارَا ضُرُورَتِ نَدْرِه. لِیْکِن خُدا جِسْم

^a ۱۲:۱۳ مقصد «یونانی» دَ اینجی اِمکان دَرِه «غَیْرِ یَهُود» بَشِه. ^b ۱۲:۱۳ دَ جَای «دَدِه شُد» دَ زِیَوْن

یونانی «وُچِیْدَلْجی شُد» نُوْشْتِه یَه.

ره دَ شکلی ترتیب دده که بلده اعضای کم آرزشتر جسم احترام کلوتر دده شده ۲۵ تا دَ بین اعضای جسم جدایی دَ وجود نیه، بلکه اعضای جسم مساویانه دَ فکر یگدیگه خُو بشه. ۲۶ و اگه یگ عضو دَ درد بییه، تمام اعضا قد ازو قتی درد بکشه و اگه یگ عضو عزت-و-احترام پیدا کنه، تمام اعضا قد ازو خوشی کنه.

۲۷ شمو جسم مسیح استید و هر کدم شمو یگ عضو ازو: ۲۸ خدا دَ جماعت ایماندارا اول رسول، دوّم پیغمبر، سوّم معلّم ره قرار دد؛ بعد ازو معجزه ها، بعد ازو تحفه ها بلده شفا ددو، کومک کدو، رهبری کدو و توره گفتو دَ زبونای رقم رقم. ۲۹ آیا پگ رسول آسته؟ آیا پگ پیغمبر آسته؟ آیا پگ معلّم آسته؟ آیا پگ صاحب معجزه آسته؟ ۳۰ آیا پگ تحفه ها بلده شفا ددو دره؟ آیا پگ دَ زبونای مختلف توره موگیه؟ آیا پگ ترجمه موکنه؟ ۳۱ پس دَ شوق کلو دَ طلب تحفه های بزرگتر بشید. و ما بلده شمو ازیا کده ام یگ راه بهتر ره نشو میدیم.

مُحَبَّت

۱۳
 ۱ اگه دَ زبونای مردّم و ملایکه ها توره بگیم، ولے مُحَبَّت نَدشته بشم، ما مثل یگ زنگ پُر سر-و-صدا و سنجی که ترنگ-و-پرنگ موکنه آستم. ۲ اگه تحفه پیشگویی دشته بشم و تمام راز ها و تمام علم ره بدّم و ایمان کامل دشته بشم، دَ اندازه که بتنم کوه ها ره از جای شی حرکت بدیم، ولے مُحَبَّت نَدشته بشم، ما هیچ آستم. ۳ اگه پگ دارایی خُو ره خیرات کنم و جسم خُو ره تسلیم کنم تا در دده شنه، ولے مُحَبَّت نَدشته بشم، هیچ فایده دَ دست نمیرم.

۴ مُحَبَّت باصبر-و-حوصله آسته؛ مُحَبَّت مهربان آسته؛ مُحَبَّت بخیلی نمونه و فخر فروش و مغرور نیسته؛ ۵ مُحَبَّت رفتار نامناسب ندره، خودخاه نیسته، قار نموشه و کینه نمیگیره؛ ۶ مُحَبَّت از بدی-و-شرارت خوشحال نموشه، ولے از راستی خوشحال

مُوشه. ^۷ مُحَبَّتِ تَمَامِ چِيزَا رِه تَحْمَلِ مُونِه، پِگِ چِيزَا رِه باوَرِ مُونِه، دَ تَمَامِ چِيزَا اُمِيدوارِ آسْتِه وَ تَابِ تَمَامِ چِيزَا رِه مِيرِه.

^۸ مُحَبَّتِ هِرگِزِ خَلَاصِ نَمُوشِه؛ مِگَمِ تَحْفِه پِيشگُوبِي خَلَاصِ مُوشِه وَ تَحْفِه زِبوِنَايِ مُخْتَلِفِ بِنْدِ مُوشِه وَ تَحْفِه عِلْمِ از بِيِنِ موره. ^۹ چُونِ عِلْمِ مَوْ جُزئِي آسْتِه وَ پِيشگُوبِي كِه مَوْ مُوكُنِي اِمِ جُزئِي آسْتِه. ^{۱۰} مِگَمِ وَخْتِيكِه كَامِلِ بِيِيِه، جُزئِي از بِيِنِ موره. ^{۱۱} زَمَانِي كِه بِچِكِيچِه بُوَدُم، مَا رَقْمِ يِگِ بِچِكِيچِه توره مُوكُفْتُم وَ رَقْمِ يِگِ بِچِكِيچِه فِكْرِ مُوكُدُم وَ مِثْلِ يِگِ بِچِكِيچِه دَلِيلِ مِيوَرُدُم. مِگَمِ وَخْتِيكِه آدَمِ كَنِه شُدُم، كَارَايِ بِچِكِيچِگِي رِه اِيْلِه كُدُم. ^{۱۲} چُونِ دَ زَمَانِ حَاضِرِ مَوْ دَ آيِنِه خِيْرِه مِيِنِگَرِي، لِيكِنِ دَ اُو زَمَانِ رُويِ دَ رُويِ مِيِنِگَرِي. فِعْلًا شِناخْتِ مِه جُزئِي آسْتِه، وَلِه دَ اُو زَمَانِ مَا كَامِلًا مِيِنَخَشْتُم، اَمُو رَقْمِ كِه مَا كَامِلًا شِنَخْتِه شُدِيم. ^{۱۳} فِعْلًا اَمِي سِه چِيزِ باقِي مُومَنِه: اِيْمَانِ، اُمِيدِ وَ مُحَبَّتِ؛ مِگَمِ بُزْرگَتَرِيْنِ اَمْرِيَا مُحَبَّتِ آسْتِه.

تُحْفِه هَايِ پِيشگُوبِي وَ توره كُفْتُو دَ زِبوِنَايِ غَيْرِ

۱۴
^۱ پِشْتِ مُحَبَّتِ بِگَرْدِيدِ وَ دَ شَوْقِ كَلُو دَ طَلَبِ تُحْفِه هَايِ رُوْحَانِي بَشِيدِ، خُصُوصًا اِي كِه پِيشگُوبِي كُنِيد. ^۲ چُونِ كَسِي كِه دَ زِبوِنِ غَيْرِ^b توره مُوكِيِه، اُو نِه قَدِ مَرْدُم، بَلِكِه قَدِ خُدا توره مُوكِيِه، چُونِ هِيچِ كَسِ توره شِي رِه نَمُوفَامِه، چِرَاكِه اُو دَ وَسِيْلِه رُوْحِ رَازِ هَا رِه دَ زِبوِ مِيرِه. ^۳ مِگَمِ كَسِي كِه پِيشگُوبِي مُونِه، اُو قَدِ مَرْدُم توره مُوكِيِه بَلَدِه آبَادِ كَدُو، تَشْوِيقِ كَدُو وَ تَسَلِّيِ ازوَا. ^۴ هِر كَسِي كِه دَ زِبوِنِ غَيْرِ توره مُوكِيِه، اُو خُودِ خُو رِه آبَادِ مُونِه، مِگَمِ كَسِي كِه پِيشگُوبِي مُوكُنِه، جَمَاعَتِ اِيْمَانِدَارَا رِه آبَادِ مُونِه. ^۵ مَا آرزُو دَرُم كِه پِگِ شَمُو دَ زِبوِنَايِ غَيْرِ توره بُوگِيدِ، لِيكِنِ كَلُوْتَرِ مِيخَايِمِ

^a ۱۳:۱۲ یعنی دَ آخِرِ زَمَانِ وَ يَا دَ زَمَانِ پَسِ اَمْدُونِ عِيسَى مَسِيحِ. ^b ۱۴:۲ معنای توره كُفْتُو دَ زِبوِنَايِ غَيْرِ اَمِي آسْتِه كِه بَعْضِي اِيْمَانِدَارَا قَدِ زِبوِنَايِ نَاآشْنَا دُعا مُوكُنِه.

که پیشگویی کنید؛ چون کسی که پیشگویی مونه بزرگتر آسته نسبت د کسی که د زبونای غیر توره مَوگیه، سیوای که کُدم نفر ترجمه کُنه تا جماعتِ ایماندارا آباد شُنه. ^۶ ای برارو، اگه ما د پیش شُمو بییم و د زبونای غیر توره بگم، دز شُمو چی فایده میرسنم، اگه بلده شُمو کُدم وحی یا علم یا پیشگویی یا تعلیم نیرم؟ ^۷ حتی چیزای بے جان که آواز میدیه مثل تُوله و بریط، اگه بطورِ صحیح زده نشُنه، چطور فایده موشه که د تُوله یا د بریط چی زده شد؟ ^۸ امی رقم اگه شیپورِ جنگ آوازِ نامعلوم بدیه، کی خود ره بلده جنگ آماده مونه؟ ^۹ د باره شُمو ام امی رقم آسته: اگه شُمو قد زبون خُو توره قابلِ فهم نکید، چطور فایده شُنه که چیزخیل گفته شد؟ ای مثل ازی آسته که شُمو قد هوا توره بگید. ^{۱۰} بدونِ شک د دنیا کلو زبونای مُختلف وجود دره و هیچ کُدم شی بے معنی نیسته. ^{۱۱} پس اگه معنای یگ زبو ره نمیدنم، ما بلده توره‌گوی یگ بیگنه آستم و توره‌گوی بلده ازمه یگ بیگنه آسته. ^{۱۲} د باره شُمو ام امی رقم آسته: ازی که شُمو بلده تحفه های روحانی شوق درید، کوشش کنید که بلده آباد کدونِ جماعتِ ایماندارا پیشرفت کنید.

^{۱۳} امزی خاطر کسی که د کُدم زبون غیر توره مَوگیه باید دُعا کُنه تا ترجمه ام بتنه. ^{۱۴} چون اگه د زبون غیر دُعا کنم، روح مه دُعا مَوکنه، ولے عقل مه بے نمر مومنه. ^{۱۵} پس چیز کار کنم؟ ما قد روح خُو دُعا مومم، ولے قد عقل خُو ام دُعا مومم؛ ما قد روح خُو سرود میخانم، ولے قد عقل خُو ام سرود میخانم. ^{۱۶} د غیر ازو، اگه قد روح خُو حمد-و ثنا مَوگی، او کسی که مثل یگ شخص کم معلومات آسته، چطور میتنه د شکرگزاری تو «آمین» بگیه د حالیکه نموفامه تو چیزخیل مَوگی؟ ^{۱۷} البته تو خوب شکرگزاری مَوکنی، لیکن امو نفر دیگه آباد نموشه. ^{۱۸} خدا ره شکر مومم که ما از پگ شُمو کده کلوتر د زبونای غیر توره مَوگیم؛ ^{۱۹} مگم د مینکل جماعتِ ایماندارا خوش درم که پنج کلمه قابلِ فهم از عقل خُو بگیم تا د دیگرو ام تعلیم بدیم، د جای ازی که هزاران کلمه د زبون غیر بگیم.

۲۰ آی برارو، دَ فِڪرِ کدو بچڪيچہ نَبشيد؛ برعکس، دَ بدي کدو نلغہ بَشيد، ولے دَ فِڪرِ کدو آدمای کنه. ۲۱ دَ شريعتِ نوَشته شُدہ:

”خداوند مُوگيہ:

دَ وَسِيَلِہِ زِبُونایِ غَيْرِ و لَبایِ بِيگَنه
 ما قد امزی قَوْمِ توره مُوگم،

ولے باوَجُودِ ازى ام اونا دَزِ مه گوش نَميديه.“

۲۲ امزی خاطر زِبونا يگِ نشانی آسته، نه بلده ايماندارا، بلکہ بلده بے ايمان؛ مگم پيشگویی بلده ايماندارا آسته، نه بلده بے ايمان. ۲۳ پس اگه تمامِ جماعتِ ايماندارا جمِ شُنه و پگِ شى دَ زِبُونایِ غَيْرِ توره بُگيہ و دَ امزُو وختِ نفرایِ کمِ معلُوماتِ يا بے ايمانِ داخِلِ بييه، آيا اونا نَمُوگيہ که شُمو ديونه آستيد؟ ۲۴ ليکن اگه پگِ پيشگویی کنه و کُدَمِ شَخِصِ بے ايمانِ يا کمِ معلُوماتِ داخِلِ بييه، او دَ وَسِيَلِہِ پگِ ملامتِ مُوشه و دَ وَسِيَلِہِ پگِ قضاوتِ مُوشه ۲۵ و رازِ هایِ دِلِ شى بَرَمَلَا مُوشه. اوخته او رُوى دَ خَاکِ اُفتدہ خُدا ره عبادتِ مُونه و اقرارِ مُونه که، ”خُدا واقِعاً دَ مینکلِ شُمو آسته.“

نَظْمِ و تَرْتِيبِ دَ جَمَاعَتِ اِيْمَانِدَارَا

۲۶ پس مقصدِ مه چى آسته، آي برارو؟ وختیکه شُمو جمِ مُوشيد، هر کس يگِ سُرُودِ، يگِ تَعلِيمِ، يگِ وَحىِ، يگِ توره دَ زِبُونِ غَيْرِ يا تَرجمه زِبُونِ غَيْرِ ره دَره. تمامِ امزیا بايد بلده آباد کدو انجامِ دده شُنه. ۲۷ اگه کُدَمِ کس دَ زِبُونِ غَيْرِ توره مُوگيہ، بايد از دُو يا سه نفرِ کَلوَتَرِ نَبشه و هر کُدَمِ شى دَ نوبتِ توره بُگيہ و يگو کس ديگه تَرجمه کنه. ۲۸ ليکن اگه کُدَمِ تَرجمانِ نَبشه، اونا دَ مینکلِ جماعتِ ايماندارا چپ-و-آرامِ بَشينه و قدِ خودِ خُو و قدِ خُدا توره بُگيہ؛ ۲۹ و از اُنبيَا دُو يا سه نفرِ توره بُگيہ و ديگرو بسنجه که چى گُفته شُد. ۳۰ ليکن اگه کُدَمِ وَحىِ بلده کس ديگه که دَ اُونجى شِشْتَه ميبه، نفرِ اوّلِ چپِ شُنه تا او توره بُگيہ. ۳۱ چُونِ دَزىِ رَقَمِ، پگِ شُمو مِيتنيد دَ نوبتِ پيشگویی

کُنید تا پگ تعلیم بگیره و پگ تشویق شنه. ^{۳۲} روح انبیا تابع انبیا آسته، ^{۳۳} چون خدا، خدای بی نظمی نیست، بلکه خدای نظم-و-آرامش آسته.

امو رقم که د تمام جماعت های مُقَدَّسین آسته، ^{۳۴} خاتونو باید د جماعت های ایماندارا چپ بشینه، چراکه بلده ازوا اجازه نیبه که توره بگیه، بلکه امو رقم که شریعت مَوگیه، تابع بشه. ^{۳۵} اگه اونا میخایه کدم چیز ره بقمه، د خانه از شویون خو پُرسان کنه، چون بلده خاتونو شرم آسته که د جماعت ایماندارا توره بگیه. ^{۳۶} آیا کلام خدا از شمو سرچشمه گرفته؟ یا شمو تنها کسای آستید که کلام خدا دز شمو رسیده؟

^{۳۷} اگه کدم کس خود ره نبی یا یگ شخص روحانی فکر مکنه، او باید امی چیز ره که دز شمو نوشته مونم تصدیق کنه که حکم مولا آسته. ^{۳۸} هر کسی که ای ره تصدیق نکنه، خود ازو ام تصدیق نموشه. ^{۳۹} پس ای برارو، کلو شوق دشته بشید که پیشگوی کُنید و توره گفتو د زبونای غیر ره منع نکنید؛ ^{۴۰} مگم تمام چیزا باید بطور مناسب و د ترتیب انجام دده شنه.

دوباره زنده شدن مسیح

۱۵
^۱ ای برارو، آلی ما میخایم خوشخبری ره د یاد شمو بیرم که دز شمو اعلان کدم، امو ره که شمو ام قبول کدید و ام دزو قایم-و-استوار آستید ^۲ و ام د وسیله امزو نجات پیدا مونید، د شرطی که د امزو پیغام که ما دز شمو اعلان کدم محکم بمنید؛ اگه نه ایمان شمو عبث-و-بی فایده آسته. ^۳ چون چیزی ره که ما یافتدم، بحیث اولین چیز مهم دز شمو رسندم، یعنی که مسیح د مطابق نوشته های مُقَدَّس بخاطر گناه های مو مُرد ^۴ و دفن شد و د مطابق نوشته های مُقَدَّس د روز سوم دوباره زنده شد ^۵ و د کیفا ^۶ و بعد ازو د امزو دوازده یار ظاهر شد. بعد ازو د یگ وخت، د کلوتر از پنج صد برار ظاهر شد که اکثریت ازوا هنوز زنده یه، و له بعضی های شی

^{۱۵:۵} یعنی پترس.

مُرده^a بعد از و دَ یعقوب^b ظاهر شد و بعد از و دَ تمام رسولا^۸ آخر پگ، دز مه که مثل نلغه بے وخت تولد شده بودم، ام ظاهر شد^۹. چون ما کمترین از پگ رسولا استم و لایق ازی ره ندرم که رسول گفته شتم، چراکه جماعت ایماندارای خدا ره آزار-و-آذیت موكدم^{۱۰}. لیکن دَ وسیله فیض خدا استم هر چیزی که استم و فیض از و دَ وجود از مه بے فایده نبوده، بلکه ما از پگ از و ا کده کلوتر زحمت کشیدم؛ اگرچه نه خود مه، بلکه فیض خدا که قد از مه آسته زحمت کشیده^{۱۱}. پس چی خود مه، چی اونا، امی رقم مو خوشخبری ره اعلان مونی و دَ امزی خوشخبری شمو ایمان اوردید.

دوباره زنده شدن مرده ها

^{۱۲} لیکن اگه اعلان موشه که مسیح از مرده ها دوباره زنده شد، چطور بعضی از شمو مویگه که دوباره زنده شدو از مرده ها وجود ندره؟ ^{۱۳} اگه دوباره زنده شدو از مرده ها وجود ندره، پس مسیح ام از مرده ها زنده نشده؛ ^{۱۴} و اگه مسیح دوباره زنده نشده، ام موعظه از مو باطل آسته و ام ایمان از شمو. ^{۱۵} علاوه ازی، مو ام بلده خدا شاهدای دروغی جور موشی، چون مو دَ باره خدا شاهی ددے که او مسیح ره دوباره زنده کده، دَ حالیکه اگه مرده ها دوباره زنده نموشه، او ره دوباره زنده نکده. ^{۱۶} چون اگه مرده ها دوباره زنده نموشه، مسیح ام دوباره زنده نشده. ^{۱۷} و اگه مسیح دوباره زنده نشده، ایمان شمو باطل آسته و شمو تا آلی ره دَ گناه های خو باقی آستید. ^{۱۸} امچنان کسای که دَ مسیح ایمان داشته و مرده، ^c نابود شده. ^{۱۹} اگه تنها بلده امزی زندگی مو دَ مسیح امید دری، مو از پگ مردما کده بدبختتر آستی.

^a ۱۵:۶ دَ جای «مُرده» دَ زبون یونانی «خاو شده» نوشته یه. ^b ۱۵:۷ امکان ذره که امی یعقوب

برار عیسی مسیح بوده بشه، نه یکی از دوازده رسول که یعقوب نام دشت. ^c ۱۵:۱۸ دَ جای «مُرده» دَ زبون یونانی «خاو شده» نوشته یه.

۲۰ لیکن مسیح واقعاً از مُرده ها دُوباره زنده شده و اوّلین کسی آسته که از مینکل مُرده ها^a باله شده. ۲۱ چُون اُمُو رقم که مرگ از طریقِ یگِ انسان اَمَد، اُمُو رقم دُوباره زنده شدو از مُرده ها ام از طریقِ یگِ انسان اَمَد. ۲۲ پس اُمُو رقم که دَ گُناهِ بابایِ آدمِ پگِ مومره، اُمُو رقم دَ قُربانیِ مسیحِ پگِ زنده موشه. ۲۳ لیکن هر کس دَ نوبتِ خُو: مسیحِ اوّلین کسی که دُوباره زنده شد و بعد ازُو دَ وختِ اَمَدون شی کسای که دَزُو تعلقِ دَره، زنده موشه. ۲۴ بعد ازُو آخرِ زمانِ مییه، وختیکه مسیحِ پادشاهی ره دَ خُدا، یعنی آتِه آسمانیِ تسلیمِ مونه، وختیکه او هر حُکمران و هر قُدرت و قُوت ره نابود مونه. ۲۵ چُون او باید تا وختی حُکمرانی کنه که تمامِ دُشمنایِ خُو ره دَ زیرِ پایِ خُو پورته کنه. ۲۶ دُشمنونِ آخرِ که نابود موشه، مرگِ آسته. ۲۷ چُون خُدا ”تمامِ چیزا ره دَ تی پایِ ازُو قرار دده.“ † لیکن وختیکه مَوگیه ”تمامِ چیزا دَ تی پایِ ازُو قرار دده شد،“ واضحِ آسته که خودِ خُدا شاملِ تمامِ امزُو چیزا نموشه که تی پایِ ازُو قرار دده شد. ۲۸ مگم وختیکه تمامِ چیزا تابعِ مسیحِ شد، اوخته خودِ مسیحِ که باچه خُدا آسته، تابعِ امزُو موشه که تمامِ چیزا ره دَ تی پایِ شی قرار دد تا خُدا، تمامِ چیز دَ بله تمامِ چیز بشه.

۲۹ اگه مُرده ها هرگز دُوباره زنده نموشه، پس کسای که بلده مُرده ها غُسلِ تعمیدِ میگیره، چی مَکنه؟ چرا اونا بلده مُرده ها غُسلِ تعمیدِ میگیره؟ ۳۰ و مو چرا زندگی خُو ره هر ساعت دَ خطرِ میندزی؟ ۳۱ دَ اِفتخاری که دَ باره شُمو دَ حُضُورِ مَولایِ مو مسیحِ عیسی دَرُم قَسمِ آسته که ما هر روز دَ مُردو برابرِ استُم. ۳۲ اگه ما فقط بخاطرِ اُمیدِ هایِ انسانیِ قدِ درنده ها دَ اِفسُسِ جنگِ کُدم، ما ازُو چی فایده دَ دستِ اُوردیم؟ اگه مُرده ها زنده نموشه، «بیبید که بخوری و وچی کُنی، چُون صَباحِ مومری.»^b ۳۳ بازی

^a ۱۵:۲۰ دَ جای «اوّلین کسی که از مُرده ها باله شده» دَ زیونِ یونانی «نوبِرِ خاو شده ها» نوشته یه.

^b ۱۵:۳۲ ای یکی از گفته های یگِ شاعرِ یونانی آسته.

† ۱۵:۲۷ زبُور ۸:۶.

نَخَوِرِيد: «هَمَنِشِينِ بَد، اخْلَاقِ خُوبِ رِه فَاَسِید مُونِه.»^a ۳۴ د هُوشِ بَیید و از کُنْاهِ کدو دِستِ بَکَشِید؛ چُونِ بَعْضِی کَسَا اَسْتِه کِه از خُدا هِیچ شِناسِ نَدَرِه. اِی توره رِه بَلَدِه شَرْمَنْدونِ شَمُو مُوگِیم.

جِسْمِ دُوباره زِنْدِه شُدِه

۳۵ ولِه اگِه یَگُو کَسِ پُرسانِ کُنِه: ”مُردِه ها چِی رَقْمِ دُوباره زِنْدِه مُوشِه و قَدِ چِی رَقْمِ جِسْمِ مِییه؟“ ۳۶ اِی نَادو، چِیزِی رِه کِه کِشْتِ مُونِی، اُو زِنْدِه نَمُوشِه تا کِه نَمُره. ۳۷ و چِیزِی رِه کِه کِشْتِ مُونِی، اُو تَنِه گِیاهِ نِیستِه کِه بُرِ مُوشِه، بَلِکِه فِقْطِ تَخْمِ اَسْتِه، چِی تَخْمِ گَنْدُمِ بَشَه یا کُدَمِ تَخْمِ دِیگِه. ۳۸ لِیکنِ خُدا مُطابِقِ خاست-و-اِرَادِه خُو دَزُو جِسْمِ مِیدِیه و بَلَدِه هَر تَخْمِ جِسْمِ خُودِ شِی رِه مِیدِیه. ۳۹ تَمَامِ گوشتِ ها یِگِ رَقْمِ نِیستِه، بَلِکِه گوشتِ اِنْسَانِ یِگِ رَقْمِ اَسْتِه، گوشتِ حَیوانا دِیگِه رَقْمِ و گوشتِ مُرْغُو یِگِ رَقْمِ دِیگِه و ماهِیا دِیگِه رَقْمِ. ۴۰ اَمِی رَقْمِ جِسْمِ هَایِ اَسْمَانِی و جُودِ دَرِه و جِسْمِ هَایِ زَمِینِی، مَگْمِ شِکُوِه-و-جَلالِ جِسْمِ هَایِ اَسْمَانِی یِگِ رَقْمِ اَسْتِه و از جِسْمِ هَایِ زَمِینِی دِیگِه رَقْمِ. ۴۱ اَفْتُو یِگِ رَقْمِ شِکُوِه-و-جَلالِ دَرِه، ماهِتُو دِیگِه رَقْمِ شِکُوِه-و-جَلالِ دَرِه و سِتاره ها اَمِ شِکُوِه-و-جَلالِ دِیگِه رَقْمِ؛ دَ حَقِیْقَتِ شِکُوِه-و-جَلالِ یِگِ سِتاره از دِیگِه سِتاره فَرْقِ دَرِه. ۴۲ دُوباره زِنْدِه شُدونِ مُردِه ها اَمِی رَقْمِ اَسْتِه: چِیزِی کِه کِشْتِ مُوشِه از بَینِ رَفْتَنِی اَسْتِه، ولِه چِیزِی کِه دُوباره زِنْدِه مُوشِه از بَینِ رَفْتَنِی نِییه. ۴۳ اُو دَ خَارِی-و-ذَلْتِ کِشْتِ مُوشِه، دَ شِکُوِه-و-جَلالِ دُوباره زِنْدِه مُوشِه؛ اُو دَ ضَعِیفِی کِشْتِ مُوشِه، دَ قُوتِ دُوباره زِنْدِه مُوشِه. ۴۴ جِسْمِ نَفْسَانِی کِشْتِ مُوشِه، جِسْمِ رُوحَانِی دُوباره زِنْدِه مُوشِه. اگِه جِسْمِ نَفْسَانِی و جُودِ دَرِه، جِسْمِ رُوحَانِی اَمِ و جُودِ دَرِه. ۴۵ اَمِی رَقْمِ اَمِ دَ کِتَابِ مُقَدَّسِ نَوشْتِه یِه: ”اِنْسَانِ اَوَّلِ یَعْنِی اَدَمِ، یِگِ مَوْجُودِ زِنْدِه جُورِ شُد.“[†] ولِه اَدَمِ اَخِرِ^b رُوحِ

^a ۱۵:۲۳ اِی یِکِی از گُفْتِه هَایِ یِگِ شاعِرِ یُونانِی اَسْتِه. ^b ۱۵:۴۵ یَعْنِی عِیْسِی مَسِیحِ.

[†] ۱۵:۴۵ پَیْدایشِ. ۲:۷

زندگی-بخش جور شد. ^{۴۶} لیکن روحانی، اوّل نَمَد، بلکه اوّل نفسانی آمد و بعد از او روحانی. ^{۴۷} انسان اوّل از زمی بُود و خاکی؛ انسانِ دوّم^a از آسمو. ^{۴۸} اُمو رقم که آدم خاکی بُود، کسای که از خاک آسته ام اُمو رقم آسته؛ و اُمو رقم که انسانِ آسمانی آسته، کسای که دَ آسمو تعلقِ دَره ام اُمو رقم آسته. ^{۴۹} اُمو رقم که مو شکلِ انسانِ خاکی ره گِرَفْتِی، اُمو رقم شکلِ انسانِ آسمانی ره ام میگیری.

^{۵۰} آی برارو، ما بلده شُمو امی ره مُوگیم که گوشت و خُون نَمیتنه وارثِ پادشاهی خُدا شُنه و امچنان چیزی از بین رفتنی نَمیتنه وارثِ چیزی شُنه که از بین رفتنی نییه. ^{۵۱} اینه، ما بلده شُمو یگ راز ره مُوگیم: پگ مو نَموُمری،^b بلکه پگ مو تبدیل موشی، ^{۵۲} دَ یگ لحظه، دَ یگ کِرَبک زِدو، دَ غَیْتیکه شیپورِ آخِر زِدِه موشه. چُون آوازِ شیپور بُر موشه و مُرده ها دُوباره زنده موشه زنده از بین نرفتنی، و مو تبدیل موشی. ^{۵۳} چُون ای جسم از بین رفتنی باید یگ جسم از بین نرفتنی بپوشه و ای جسم مُردنی باید یگ جسم ابدی بپوشه. ^{۵۴} پس وختیکه ای جسم از بین رفتنی اُمو جسم از بین نرفتنی ره پوشید و جسم مُردنی جسم ابدی ره پوشید، اوخته امی توره که نوشته شده پوره موشه:

”مَرگ دَ وسیله پیروزی قُورت شد.“

^{۵۵} ”آی مَرگ، پیروزی تُو کُجا آسته؟“

آی مَرگ، نیش تُو کُجا یه؟“

^{۵۶} نیش مَرگ گُناه آسته و قُدرتِ گُناه، شریعت. ^{۵۷} مگم خُدا ره شُکر که او دَ وسیله مَولای مو عیسیٰ مسیح بلده از مو پیروزی میدیه. ^{۵۸} امزی خاطر آی برارونِ عزیز، قایم و اُستوار بُنید. همیشه دَ کارِ مَولا پیشی بگیرید، چُون شُمو میدنید که زحمت شُمو دَ خدمتِ مَولا بے فایده نییه.

^a ۱۵:۴۷ یعنی عیسیٰ مسیح. ^b ۱۵:۵۱ دَ جای «نَموُمری» دَ زبون یونانی «خاو نَموری» نوشته یه.

جم کدونِ کومکِ بلده ایماندارای ضرورتمند

۱۶

۱ آلی د باره جم کدونِ کومکِ بلده مُقَدَّسین: امو رقم که د جماعت های ایماندارای غلاتیه هِدایتِ دَدُم، شُمُو ام امو رقم کُنید. ۲ د روزِ اوّل هر هفته،^a هر کدَم شُمُو یگ هدیه دَ مطابِقِ عایدِ خُو جدا کده پس انداز کُنید تا د وختِ اَمَدون مه دَ پِسه جم کدو ضرورتِ نَشْنه. ۳ و غَیْتیکه ما بَرَسُم، کسای ره که شُمُو تایید کُنید، قد خطِ ها رَیِ مُوئَم تا هدیه شُمُو ره دَ اورشلیم بَبره. ۴ و اگه صَلاحِ شُد که ما ام بورم، اوخته اونا قد ازمه یگجای موره.

نَقْشِه پوْلُسِ بِلْدِه سَفَرِ آینده

۵ وختیکه از ولایتِ مقدونیه تیر شُدُم، دَ پیشِ از شُمُو میبم؛ چُونِ قَصْدِ دَرُم که از مقدونیه تیر شُئُم^۶ و اِمکانِ دَره که قد شُمُو بُمُم و حتی زِمستور ره دَ اُونجی تیر کُنُم تا شُمُو مَره دَ هر جایی که بورم کومکِ کده رَیِ کُنید. ۷ اِم دَفعه نَمیخایم که شُمُو ره دَ سِرِ راهِ بَنگَرُم، چُونِ اُمیدوار اَسْتُم که یگ مَدَتِ ره قد شُمُو بُمُم اگه مولا اِجازه بَدیه. ۸ مگم تا وختِ «عیدِ روزِ پَنجاهُم» دَ اِفْسُسِ مُومَنُم، ۹ چراکه یگ درگه کئِه و تاثیرگذار بِلْدِه خِدْمَتِ مه واز شُدِه، و لِه مَخالفِا ام کَلو اَسْتِه.

۱۰ اگه تِیموتائوس دَ پیشِ شُمُو میبِه، توخ کُنید که دَ مینکلِ شُمُو بَدُونِ ترس بُوَد-و-باشِ کَنه، چُونِ اُو ام دَ کَارِ مولا مَشغُولِ اَسْتِه، امو رقم که ما اَسْتُم. ۱۱ پس هیچ کس اُو ره خار-و-حقیرِ حِسابِ نَکَنه. اُو ره دَ صَلاحِ-و-سَلامتی سُونِ راهِ شی رَیِ کُنید تا پیشِ ازمه بیبِه، چُونِ ما قد دیگه بَرارو چیم دَ راهِ اَزو اَسْتُم. ۱۲^b دَ باره بَرارِ مو اَپوْلُس، ما اُو ره کَلو تشویقِ کَدُم که قد دیگه بَرارو دَ پیشِ شُمُو بیبِه، لیکن هیچ راضی نَشُد که دَ امزی زمانِ بیبِه؛ مگم وختیکه فرصتِ پَیدا کُنه، اُو میبِه.

^a ۱۶:۲ یعنی دَ روزِ یگ شَمبِه. ^b ۱۶:۱۱ یا ما چیم دَ راهِ اَزو و دیگه بَرارو اَسْتُم.

۱۳ هوشیار بشید، ذ ایمان خُو قایم-و-اُستوار بُمنید، قوی و مردِ جان خُو بشید. ۱۴ ببیلید که تمامِ کارای شُمُو قد مُحَبَّتِ قَتی بَشه.

۱۵ ای برارو، شُمُو میدنید که خانوارِ استیفانِ اُولین کسای بُود که از ولایتِ اَخیّا^a ایمان اُورد و خودون ره بلده خِدْمَتِ مَقَدَّسین وَقَف کد. پس از شُمُو خاهش مُونم^{۱۶} که شُمُو امزی رقمِ مردُما اِطاعتِ کُنید و ام از هر کسی که قد ازوا کار و زَحمت مونه. ۱۷ از اَمَدونِ استیفان و فورتُوناتُس و اَحْتیکاس خوش شُدُم، چراکه کمبُودی شُمُو ره اونا پوره کد؛ ۱۸ چُون اونا روحِ ازمه و از شُمُو ره تازه کد. پس امی رقمِ آدما ره بِنَخشید.

سلام های آخری

۱۹ جماعتِ های ایماندارای ولایتِ آسیا،^b دز شُمُو سلام میرسنه؛ اکیلا و پرسکِلا^c قد جماعتِ ایماندارای که دَ خانه ازوا آسته، ام بلده شُمُو دَ نامِ مولا سلام های گرم ریی مونه. ۲۰ تمامِ برارو دز شُمُو سلام ریی مونه. یگدیگه خُو ره قد رُوی ماخی مَقَدَّسانه سلام بَگید.

۲۱ ما پولُس امی دُعا-و-سلام ره قد دِستِ خود خُو نوشته کدیم. ۲۲ اگه کدُم کس مولا عیسی ره دوست ندره، دَزُو نالت باد. «یا مولا، بیه!»^{۲۳} فِیضِ مولا عیسی نصیبِ شُمُو شنه. ۲۴ مُحَبَّتِ مه دَ وسیله مسیحِ عیسی نصیبِ پگ شُمُو شنه. [آمین.]^d

^a ۱۶:۱۵ مَلکِ یونان یگ وخت دَ دُو منطقه تقسیم بُود: «مَقَدونیه» و «اَخیّا». ^b ۱۶:۱۹ بلده معلومات دَ باره آسیا دَ فهرستِ لُغاتِ مُشکِل رُجوع کُنید. ^c ۱۶:۱۹ دَ زبونِ یونانی «پرسکا» نوشته یه که اِختِصار «پرسکِلا» آسته. ^d ۱۶:۲۴ «آمین» دَ بعضی نُسخه ها نوشته نییه.